

نقشه نه ساله

۲۰۲۲-۲۰۳۱

پیام های بیت العدل اعظم الهی

فهرست

- ۱- پیام ۲۵ نوامبر ۲۰۲۰ بیت العدل اعظم خطاب به بهائیان جهان
- ۲- پیام رضوان ۲۰۲۱ میلادی (۱۷۸ بدیع) خطاب به بهائیان جهان
- ۳- پیام ۲۵ نوامبر ۲۰۲۱ خطاب به یاران مجتمع در ارض اقدس به مناسبت صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاء
- ۴- پیام ۲۷ نوامبر ۲۰۲۱ به مناسبت صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاء
- ۵- پیام ۱ دسامبر ۲۰۲۱ خطاب به بهائیان جهان
- ۶- پیام ۳۰ دسامبر ۲۰۲۱ خطاب به کنفرانس هیئت های مشاورین قاره ای
- ۷- پیام ۱ ژانویه ۲۰۲۲ خطاب به محافل روحانی ملی
- ۸- پیام ۳ ژانویه ۲۰۲۲ خطاب به اعضای هیئت معاونت در سراسر جهان
- ۹- پیام ۴ ژانویه ۲۰۲۲ خطاب به بهائیان جهان
- ۱۰- پیام رضوان ۲۰۲۲ میلادی (۱۷۹ بدیع) خطاب به بهائیان جهان

[A Persian translation of the message of the Universal House of Justice
dated 25 November 2020 to the Bahá'ís of the world]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم خطاب به بهائیان جهان
(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

۲۵ نوامبر ۲۰۲۰

ستاینندگان اسم اعظم در سراسر عالم ملاحظه فرمایند

دوستان عزیز و محبوب،

با محبت بی‌پایان تحیات صمیمانه خود را در این روز پریمیمنت به شما عزیزان ابلاغ می‌داریم که فرصتی است برای تفکر در قوه عهد و میثاق، قوه‌ای که "در جسم امکان نابض است" و موجد پیوندهای پایدار عشق در بین مؤمنین. شواهد این قوه پویا را طی ماه‌های بعد از عید سعید رضوان در وحدت عمل و اقدامات پیروان جمال اقدس ابهی مشاهده نموده‌ایم، اقداماتی که مدبرانه توسط مؤسّسات امرالله در هر قاره و کشور رهبری شده است. احبای عزیز در همه جا با خلاقیت ویژه و عزم راسخ به تأمین نیازهای جهان دردمند پرداخته‌اند. استقامت و تعهد خلل‌ناپذیر و مستمر شما در قبال همه مشکلات به جهت رفاه اطرافیان‌تان مایه امید فراوان این جمع گشته است. اما جای تعجب نیست که در برخی نواحی دیگر، چشمه‌های امید در بین عموم رو به تحلیل رفته است چون در میان مردم جهان این آگاهی رو به افزایش است که چالش‌های دهه‌های آینده جزو پراضطراب‌ترین چالش‌هایی خواهد بود که تاکنون خاندان بشری با آن رو به رو گشته است. بحران بهداشتی کنونی فقط یکی از این چالش‌ها است که شدت هزینه نهایی و پیامدهای آن، هم از نظرتلفات و هم از نظر معیشت، هنوز نامعلوم است. تلاش‌های شما در جهت معاضدت و حمایت یکدیگر در جامعه امر و نیز خواهران و برادران‌تان در اجتماع مطمئناً باید ادامه یابد و در بعضی نقاط گسترش پیدا کند.

در حالی که بشریت زیر تازیانة این طوفان‌های خشمگین قرار گرفته، سفینه امرالله آماده حرکت در مسیر یک سلسله نقشه‌هایی است که آن را به آغاز قرن سوم دور بهائی سوق خواهد داد و قابلیت جامعه بهائی را برای متحقق ساختن قوای اجتماع‌سازی امر الهی به نحو قابل ملاحظه‌ای تقویت خواهد کرد. همانطور که آگاهید اولین نقشه در این سلسله جدید فقط یک سال طول خواهد کشید. این دوازده ماه در کشورهای بی‌شماره که شرایط موجود مانع از آن گشته که جوامع ملی تا قبل از رضوان ۲۰۲۱ برنامه‌های فشرده رشد را به تعداد مورد نظرشان ایجاد نمایند، وقت بیشتری برای انجام این کار فراهم خواهد نمود. هر کجا هم که فرایند رشد شدت یافته، این سال فرصتی است برای تحکیم توفیقات حاصله نقشه کنونی و در عین حال ترویج شرایط لازم برای پذیرش نفوس بیشتر و بیشتر به

آغوش جامعه‌ای که صفات مشخصه‌اش استقامت و بیرون‌نگری است. از جوامع قوی‌تر در سطوح ملی، منطقه‌ای، و محدوده جغرافیایی انتظار داریم که به جوامع کم‌تجربه‌تر کمک کنند. هر جامعه ضمن تلاش‌های این یک سال باید از استعدادهای نهفته و استفاده نشده‌ای که دارد بهره‌گیرد و بر آنچه که مانع رشد است غلبه نموده آماده برآوردن نیازهای آینده گردد. زیرا در بستر یک جامعه شکوفا، به خصوص در یک مرکز فعالیت فشرده در یک روستا یا محله، و با بذل توجه لازم به هر یک از عناصر چارچوب نقشه است که آن عناصر به نحو آشکارتری منسجم و مرتبط و موجب افزایش قوای جامعه در میدان عمل می‌شود.

نقشه آینده علاوه بر تدارک پیشرفت در محدوده‌های جغرافیایی در همه جا، مصادف است با صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاء، سالی برای تأمل عمیق بر حیات مبارکش و قوه عهد و میثاقی که هیکل اطهر مرکز آن می‌باشد. برگزاری این سالگرد بی‌تردید افراد و جوامع را بر آن خواهد داشت که در باره اهمیت آن لحظه پراحساس و اندوه‌بار تفکر و تعمق نمایند که حضرت مولی‌الوری، سرالله‌الاقوم، عالم فانی را ترک نمود. صعود آن حضرت، بهائیان آن زمان را از حضور نفس نفیسی محروم نمود که مرکز توجه، عشق و وفاداری عمیق‌شان بود. برای مؤمنین این عصر، آن هیکل انور هنوز همان وجود بی‌ظنیر و مثیل است که در گفتار و کردار تجسم کامل تعالیم اب بزرگوارش بود و میثاق حضرت بهاءالله به واسطه وجود مبارکش "اعلان گردید و از حقایقتش دفاع شد". (ترجمه) این جمع همچنین آگاه است که سال آینده صدمین سالی است که الواح وصایای مبارکش، آن سند "عظیم"، "تاریخی" و "جاودان" نظم اداری را "تأسیس نمود، خصوصیاتش را تعیین کرد و فرایندهایش را به حرکت آورد". (ترجمه) "این نظم همان طرح مدنیت الهیه‌ای است که مقدر است شریعت غزای حضرت بهاءالله را در بسط زمین مستقر سازد." (ترجمه) این نظم "بی‌ظنیر" و "الهی"، این "بنیان عظیم الشان اداری" به ید قدرت معمار جلیلش به منظور تداوم میثاق و هدایت قوای روحانی امر الهی ابداع گشته بود. (ترجمه) بنا بر این بدیهی است که یوم میثاق در سال آینده، دقیقاً دوازده ماه از امروز، مقطعی بسیار پرمفهوم خواهد بود. از محافل ملی دعوت می‌کنیم که با در نظر گرفتن شرایط موجود در کشورشان، در مورد چگونگی بزرگداشت این دو روز بسیار نزدیک به هم تصمیم بگیرند.

در عین حال تمهیدات مجدانه در ارض اقدس برای برگزاری صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاء ادامه دارد که امید است نمایندگان محافل روحانی ملی و شوراهای منطقه‌ای بهائی در آن حضور یابند. و همچنین برنامه‌ریزی برای تشکیل کنفرانس هیئت‌های مشاورین قاره‌ای و اعضای هیئت معاونت در ژانویه ۲۰۲۲ که با گذشت یکصد سال از اولین قرائت عمومی الواح وصایای مولای حنون مصادف خواهد بود، در حال تدارک است. اوضاع جهان ممکن است موجب تغییر برنامه‌ها برای این گردهمایی‌ها در مرکز جهانی گردد، اما هر چه پیش آید شکی نداریم که مجهودات جوامع محلی در سراسر جهان برای برگزاری شایسته یادبود صعود حضرت عبدالبهاء در صدمین سالگردی که در پیش است و تجلیل یوم میثاق محرک قوای خلاقه‌ای خواهد بود که برای آغاز مرحله بعدی نقشه صغیر الهی مورد نیاز است، زمانی که قادر متعال نیز اجرای نقشه کبیر خود را بر طبق اراده قاطع و انکارناپذیرش به پیش می‌برد.

شدت تحرکی که مطمئناً با هر دوره سه ماهه نقشه یک ساله ایجاد خواهد شد با انتشار دو فیلم جدید افزایش بیشتری خواهد یافت. اولین فیلم که در زمان برگزاری مراسم یادبود صدمین سالگرد ارائه خواهد شد تصویری است از وجود مبارک حضرت عبدالبهاء. این فیلم علاوه بر گرامی داشت حیات و مساعی آن حضرت، نشان خواهد داد که چگونه هیکل انور با گفتار و کردار مدافع وحدت عالم انسانی بودند، عقاید منسوخه و تعصبات زمان را به چالش کشیدند، و به روند ایجاد وحدت و یگانگی که تا به امروز ادامه دارد تحرک بخشیدند. کوتاه مدتی بعد، فیلم دوم بازتابی خواهد بود از پایان قرن اول عصر تکوین که از ارتفاعاتی که جامعه بهائی به آن ارتقا یافته نظاره می شود، ارتفاعاتی که اینک جامعه اسم اعظم می تواند از آن به افق های جدید بنگرد.

اهمیت رویدادهای شاخص نقشه یک ساله ویژگی بی نظیری به آن خواهد بخشید، اقدامات در حال اجرا در محدوده های جغرافیایی را تقویت خواهد کرد و این یک سال را فرصتی مغتنم خواهد ساخت برای تدارک مجهوداتی جهانی که در پی است. اکنون با احساساتی سرشار از امید و سرور اعلام می داریم که عالم بهائی در رضوان سال ۲۰۲۲ یک نقشه نه ساله را آغاز خواهد کرد. مقتضیات و تمهیدات آن بعداً اعلام خواهد شد اما مدت نقشه از هم اکنون نشانی بارز از وسعت چشم انداز آن می باشد. انشاء الله برگزاری یک سلسله کنفرانس هایی که در طی چندین ماه در سراسر عالم تشکیل می گردد منادی این نقشه خواهد بود.

تا حدی که می توان پیش بینی نمود، این مسیری است که جامعه بهائی در صدد طی کردن آن است. حال از شما می خواهیم که قوای خود را با تعهدی نو بکار گیرید و تمرکز خود را به مأموریتی که در پیش دارید معطوف دارید. بی نهایت موجب خشنودی این جمع است که مشاهده می نمایم که با چه آرامش و اطمینانی جامعه اسم اعظم به ارائه پیام شفابخش الهی در تحت همه شرایط مشغول است، به خصوص در این زمان که الگوهای دیرینه حیات اجتماعی مختل گشته و خطرهای گوناگون نفوس بیشماری را احاطه نموده است. در عین حال، یاران الهی باید مراقب باشند که به اختلافات و منازعات بیهوده که از خصوصیات بسیاری از مباحث در امور اجتماعی است آلوده نگردند و اجازه ندهند که اینگونه تعاملات خدای نکرده در مکالمات جامعه حتی برای لحظه ای رسوخ نماید. البته چنین مراقبتی از طرف شما برای احتراز از اختلاف و درگیر نشدن در مجادلات بحث انگیز اجتماع نباید تحت هیچ شرایطی به بی اعتنایی به مشکلات و مسائل مبرم عصر حاضر تعبیر گردد. کاملاً بالعکس، شما در زمره فعال ترین و دلسوزترین خیرخواهان عالم انسانی هستید. اما ارزش کمک های شما به رفاه اجتماعی، چه در عمل و چه در قول، در درجه اول مشروط به عزم راسخ شما برای یافتن آن نقطه ذی قیمت وحدت است که دیدگاه های متعدد را به هم نزدیک نموده موجب اتفاق نظر مردمانی که با یکدیگر مخالفت می نمایند، می گردد.

کمتر از دو دوره کامل از نقشه پنج ساله کنونی و در واقع از سلسله نقشه های کنونی که از سال ۱۹۹۶ آغاز گشت باقی مانده است. در این ماه های پایانی، شما عزیزان را به ادعیه خالصانه در عتبه مقدسه علیا اطمینان

می‌دهیم. امیدواریم که توفیق یابید تا امیدبخش کسانی باشید که در جهان سرگردان و بی‌هدف نمی‌دانند آن را در کجا بیابند، جهانی که فاقد اتحادی است که شما با ایمان قلبی خود به عهد و میثاق الهی به وضوح متجلی می‌سازید.

[امضا: بیت العدل اعظم]

[A Persian translation of the Rīḍvān message 2021 of the Universal House of Justice
to the Bahá'ís of the world]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم خطاب به بهائیان جهان

رضوان ۲۰۲۱ میلادی (۱۷۸ بدیع)

(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

ستاینندگان اسم اعظم در سراسر عالم ملاحظه فرمایند

دوستان عزیز و محبوب،

آخرین کلمات یکی از خاطره‌انگیزترین فصول تاریخ امر الهی اکنون رقم خورده است و فصل جدیدی آغاز می‌گردد. رضوان امسال اختتام سالی خارق‌العاده از یک نقشه پنج‌ساله و از یک سلسله نقشه‌هایی است که از سال ۱۹۹۶ میلادی آغاز شد. سلسله جدیدی از نقشه‌ها با شروع دوازده ماه سرنوشت‌ساز در پیش است که خود طلیعه‌ای است برای یک مشروع نه‌ساله که از رضوان آینده آغاز می‌شود. این مشتاقان جامعه‌ای را می‌بینیم که به سرعت کسب نیرو نموده و آماده برداشتن گام‌های عظیمی به سوی آینده است. اما هیچگونه ابهامی نباید داشت که رسیدن به این مرحله چه کوشش و تلاشی را لازم بود و بینش‌های کسب شده در این راه چه همت و طاقتی را طالب: تجربیات آموخته شده آینده جامعه را شکل خواهد داد و شرح نحوه کسب آن تجربیات، مسیر آتیه را روشن می‌سازد.

دهه‌های قبل از سال ۱۹۹۶ با پیشرفت‌ها و بینش‌های غنی خود شکی باقی نگذاشته بود که جم غفیری از مردم در بسیاری از جوامع آماده دخول در ظلّ لوای امر الهی اند. با این حال موارد تسجیل افراد در مقیاسی وسیع گرچه امیدبخش بود ولی به فرایند رشدی پایدار که بتوان آن را در محیط‌های گوناگون اجرا نمود منجر نگشت. در آن زمان، جامعه با پرسش‌هایی عمیق مواجه بود که تجربه کافی برای پاسخگویی مناسب به آنها را نداشت. چگونه تلاش‌هایی که هدفش ترویج بود می‌تواند همگام با فرایند تحکیم پیش رود و چالش درازمدت و به ظاهر حل‌نشده‌ی رشد پایدار را حل نماید؟ چگونه می‌توان افراد، مؤسّسات و جوامع را چنان پرورش داد که قادر باشند تعالیم حضرت بهاء‌الله را به مرحله عمل درآورند؟ و چگونه ممکن است کسانی که مجذوب تعالیم الهی می‌گردند بتوانند عاملینی فعال در یک مشروع روحانی جهانی شوند؟

بدین ترتیب یک ربع قرن پیش، جامعه بهائی که هنوز از حضور سه نفر از حضرات ایادی امرالله در صفوف مقدم خود برخوردار بود نقشه‌ای چهارساله را آغاز نمود، نقشه‌ای که با تمرکز بر یک هدف واحد، از نقشه‌های قبلی متمایزگشت و البته آن هدف، پیشبرد قابل ملاحظه‌ای در فرایند دخول افواج بود. این هدف معرّف و شاخص خطّ مشی یک سلسله نقشه‌های بعدی شد. جامعه در آن زمان به این مطلب واقف شده بود که مفهوم این فرایند فقط دخول گروه‌های معتابیهی از مردم به آیین الهی نیست و به خودی خود نیز پدیدار نخواهد شد بلکه مستلزم ترویج و تحکیمی هدفمند و سیستماتیک و با سرعتی دائم التّزاید می‌باشد. توفیق در این مسیر نیازمند مشارکت آگاهانه تعداد زیادی از نفوس بود و در سال ۱۹۹۶ عالم بهائی فراخوانده شد تا عزم خود را برای پذیرفتن چالش آموزشی وسیعی که لازمه این هدف بود جزم نماید. از جامعه بهائی خواسته شد که شبکه‌ای از مؤسّسات آموزشی تأسیس نماید که تمرکز بر آماده نمودن تعداد فزاینده‌ای از افراد با قابلیت لازم برای تداوم فرایند رشد باشد.

احباً این حرکت را با این آگاهی آغاز کردند که علیرغم توفیقات قبلی‌شان در میدان تبلیغ هنوز باید می‌آموختند که چه قابلیت‌هایی را کسب نمایند و از همه مهم‌تر اینکه آنها را چگونه کسب نمایند. جامعه از بسیاری جهات از طریق عمل یاد گرفت و تجربیات آموخته شده پس از آنکه به مرور زمان با به کارگیری در محیط‌های گوناگون تلطیف شد نهایتاً در مواد آموزشی وارد شده و مورد استفاده قرار گرفت و معلوم شد که بعضی از فعالیت‌ها پاسخی است طبیعی به نیازهای روحانی یک جمعیت. حلقه‌های مطالعه، کلاس‌های کودکان، جلسات دعا، و متعاقباً گروه‌های نوجوانان حائز اهمیت اساسی گشت و وقتی با فعالیت‌های مربوطه ممزوج شد تحرک حاصله توانست سبب به وجود آمدن الگویی پویا از حیات جامعه شود. با افزایش تعداد شرکت‌کنندگان در فعالیت‌های اساسی، بُعد جدیدی به هدف اولیه آنها اضافه شد، یعنی این فعالیت‌ها به منزله مدخلی شد که از طریق آن جوانان، بزرگسالان و اعضای خانواده‌ها از اجتماع بزرگ می‌توانستند با ظهور حضرت بهاءالله آشنا شوند. همچنین درک بهتری از جوانب عملی اجرای استراتژی‌هایی برای فعالیت‌های جامعه‌سازی در چارچوب "محدوده جغرافیایی"، یعنی یک ناحیه مشخص با وسعتی قابل اداره و با ویژگی‌های اجتماعی و اقتصادی متمایز، به دست آمد. لذا پرورش قابلیت برای تهیه نقشه‌های ساده در سطح محدوده جغرافیایی آغاز گردید و در نتیجه چنین نقشه‌هایی برنامه‌های رشد که بعدها به صورت ادوار سه‌ماهه فعالیت تنظیم گردید به وجود آمد. نکته مهمی که از ابتدا آشکار گردید این بود که گذراندن دوره‌های متسلسل مؤسسه توسط افراد به حرکت محدوده‌های جغرافیایی در پیوستار رشد تحرک می‌بخشد و خود فرایند مؤسسه نیز از این طریق تداوم می‌یابد. این رابطه مکمل در همه جا به احباً کمک کرد که ویژگی‌های رشد را در محیط خود ارزیابی نموده مسیری به سوی توانایی بیشتر دنبال نمایند. به مرور زمان ثابت شد که اگر آنچه در محدوده جغرافیایی رخ می‌دهد هم از دیدگاه سه برنامه ضروری آموزشی یعنی خدمت به کودکان، نوجوانان، و جوانان و بزرگسالان، و هم از دیدگاه ادوار فعالیت که برای روند رشد لازم است،

بدین ترتیب یک ربع قرن پیش، جامعه بهائی که هنوز از حضور سه نفر از حضرات ایادی امرالله در صفوف مقدم خود برخوردار بود نقشه‌ای چهارساله را آغاز نمود، نقشه‌ای که با تمرکز بر یک هدف واحد، از نقشه‌های قبلی متمایزگشت و البته آن هدف، پیشبرد قابل ملاحظه‌ای در فرایند دخول افواج بود. این هدف معرّف و شاخص خطّ مشی یک سلسله نقشه‌های بعدی شد. جامعه در آن زمان به این مطلب واقف شده بود که مفهوم این فرایند فقط دخول گروه‌های معتابهی از مردم به آیین الهی نیست و به خودی خود نیز پدیدار نخواهد شد بلکه مستلزم ترویج و تحکیمی هدفمند و سیستماتیک و با سرعتی دائم التّزاید می‌باشد. توفیق در این مسیر نیازمند مشارکت آگاهانه تعداد زیادی از نفوس بود و در سال ۱۹۹۶ عالم بهائی فراخوانده شد تا عزم خود را برای پذیرفتن چالش آموزشی وسیعی که لازمه این هدف بود جزم نماید. از جامعه بهائی خواسته شد که شبکه‌ای از مؤسّسات آموزشی تأسیس نماید که تمرکز بر آماده نمودن تعداد فزاینده‌ای از افراد با قابلیت لازم برای تداوم فرایند رشد باشد.

احباً این حرکت را با این آگاهی آغاز کردند که علیرغم توفیقات قبلی‌شان در میدان تبلیغ هنوز باید می‌آموختند که چه قابلیت‌هایی را کسب نمایند و از همه مهم‌تر اینکه آنها را چگونه کسب نمایند. جامعه از بسیاری جهات از طریق عمل یاد گرفت و تجربیات آموخته شده پس از آنکه به مرور زمان با به کارگیری در محیط‌های گوناگون تلطیف شد نهایتاً در مواد آموزشی وارد شده و مورد استفاده قرار گرفت و معلوم شد که بعضی از فعالیت‌ها پاسخی است طبیعی به نیازهای روحانی یک جمعیت. حلقه‌های مطالعه، کلاس‌های کودکان، جلسات دعا، و متعاقباً گروه‌های نوجوانان حائز اهمیت اساسی گشت و وقتی با فعالیت‌های مربوطه ممزوج شد تحرک حاصله توانست سبب به وجود آمدن الگویی پویا از حیات جامعه شود. با افزایش تعداد شرکت‌کنندگان در فعالیت‌های اساسی، بُعد جدیدی به هدف اولیه آنها اضافه شد، یعنی این فعالیت‌ها به منزله مدخلی شد که از طریق آن جوانان، بزرگسالان و اعضای خانواده‌ها از اجتماع بزرگ می‌توانستند با ظهور حضرت بهاءالله آشنا شوند. همچنین درک بهتری از جوانب عملی اجرای استراتژی‌هایی برای فعالیت‌های جامعه‌سازی در چارچوب "محدوده جغرافیایی"، یعنی یک ناحیه مشخص با وسعتی قابل اداره و با ویژگی‌های اجتماعی و اقتصادی متمایز، به دست آمد. لذا پرورش قابلیت برای تهیه نقشه‌های ساده در سطح محدوده جغرافیایی آغاز گردید و در نتیجه چنین نقشه‌هایی برنامه‌های رشد که بعدها به صورت ادوار سه‌ماهه فعالیت تنظیم گردید به وجود آمد. نکته مهمی که از ابتدا آشکار گردید این بود که گذراندن دوره‌های متسلسل مؤسسه توسط افراد به حرکت محدوده‌های جغرافیایی در پیوستار رشد تحرک می‌بخشد و خود فرایند مؤسسه نیز از این طریق تداوم می‌یابد. این رابطه مکمل در همه جا به احباً کمک کرد که ویژگی‌های رشد را در محیط خود ارزیابی نموده مسیری به سوی توانایی بیشتر دنبال نمایند. به مرور زمان ثابت شد که اگر آنچه در محدوده جغرافیایی رخ می‌دهد هم از دیدگاه سه برنامه ضروری آموزشی یعنی خدمت به کودکان، نوجوانان، و جوانان و بزرگسالان، و هم از دیدگاه ادوار فعالیت که برای روند رشد لازم است،

مورد ملاحظه قرار گیرد چنین نگرشی مثر ثمر خواهد بود. مدّت زیادی از آغاز این مجهودات بیست و پنج ساله نگذشته بود که بسیاری از خصوصیات قابل تشخیص فرایند رشد که امروز مشاهده می‌کنیم کاملاً شکل می‌گرفت.

با بیشتر شدن مساعی دوستان، اصول، مفاهیم و استراتژی‌های مختلف مرتبط با فرایند رشد به صورت چارچوبی برای عمل شروع به تبلور نمود که می‌توانست تکامل یافته، پذیرای عناصر جدید گردد. این چارچوب برای بروز تحرکی چشمگیر بسیار حائز اهمیت بود و به احباً کمک نمود که نیروی خود را در مسیری جهت بخشند که تجربه نشان داده به رشد جوامع سالم منتهی می‌گردد. اما چارچوب یک فرمول نیست. هنگام بررسی واقعیت یک محدوده جغرافیایی، یک نقطه، یا صرفاً یک محله، با در نظر گرفتن عناصر متعدّد این چارچوب الگویی از فعالیت می‌توانست ایجاد شود که از آنچه بقیه عالم بهائی مشغول آموختن آن بود بهره‌گیر و در عین حال پاسخی به ویژگی‌های آن محل باشد. دوگانگی بین الزامات انعطاف‌ناپذیر از یک طرف، و تمایلات بی‌پایان شخصی از طرف دیگر، جای خود را به درکی ظریف و دقیق از راه‌های متعدّدی داد که افراد می‌توانستند این فرایند را حمایت نمایند، فرایندی که در اصل منسجم بوده با اندوختن تجربه مستمراً تلطیف می‌گردد. نباید در باره پیشرفتی که حاصل ظهور این چارچوب است تردید داشت، این چارچوب برای هماهنگ کردن و متحد ساختن مجهودات تمامی عالم بهائی و پیشبرد اقداماتش اهمیتی عظیم در برداشت.

با اجرای نقشه‌ها یکی پس از دیگری و با وسعت یافتن اشتغال به فعالیت جامعه‌سازی، پیشرفت در سطح فرهنگ عمیق‌تر گردید. به عنوان مثال، اهمیت تعلیم و تربیت نسل جوان‌تر و به خصوص استعداد خارق‌العاده نوجوانان در سطح وسیع‌تری مورد توجه قرار گرفت. همراهی و مساعدت نفوس نسبت به یکدیگر در طول یک مسیر مشترک و گسترش مستمر دایره حمایت متقابل، به الگویی برای تمامی تلاش‌ها در مسیر پرورش قابلیت برای خدمت تبدیل شد. با افزایش آگاهی نسبت به نیروی گفتگوهای هدفمند برای متجلی ساختن استعدادهای روحانی، حتی تعاملات دوستان با یکدیگر و با اطرافیان‌شان تغییر یافت. و مهم آنکه جوامع بهائی بیش از پیش نگرشی برون‌گرا اتخاذ نمودند. هر نفس مشتاق به دیدگاه آیین بهائی می‌توانست شرکت‌کننده‌ای فعال باشد و حتی مروج و تسهیل‌گری برای فعالیت‌های آموزشی، جلسات دعا و سایر عناصر کار جامعه‌سازی شود، و از میان چنین نفوسی بسیاری نیز به حضرت بهاء‌الله ایمان می‌آوردند. بدین ترتیب مفهومی از فرایند دخول افواج نمایان شد که کمتر به تئوری و فرضیات و بیشتر به تجربه واقعی اتکا داشت، تجربه‌ای اینگونه تعداد زیادی از مردم می‌توانند به امر الهی پی‌برند، با آن آشنا شوند، با اهداف آن هم‌سو شوند، به فعالیت‌ها و مشورت‌های پیروان آن پیوندند، و در بسیاری موارد آن را از صمیم قلب بپذیرند. با تقویت فرایند مؤسسه آموزشی در مناطق مختلف یکی بعد از دیگری تعداد افرادی که در فعالیت‌های نقشه شرکت داشتند به سرعت توسعه یافت و حتی کسانی را در بر گرفت که اخیراً با امر مبارک آشنا شده بودند. اما انگیزه این کار صرفاً افزایش تعداد نبود. بینشی از تقلیب هم‌زمان فردی و جمعی

مبتنی بر مطالعه کلام الهی و تشخیص قابلیت هر شخص برای مشارکت فعالانه در یک فرایند عمیق روحانی، منجر به بروز حس مشارکت در یک کوشش جمعی شده بود.

یکی از چشمگیرترین و الهام‌بخش‌ترین ویژگی‌های این دوره بیست و پنج‌ساله خدمات جوانان بهائی است، جوانانی که با عمق ایمان و شهامت خویش جایگاه شایسته خود را در خط مقدم مساعی جامعه احراز کرده‌اند. در مقام مبلغین امر الله و مرئیان نسل جوان، راهنمایان سیار حلقه‌های مطالعه و مهاجرین داخلی، و نیز به عنوان هماهنگ‌کنندگان مؤسسه آموزشی در محدوده جغرافیایی و اعضای نهادهای امری، جوانان در پنج قاره عالم برای خدمت به جوامع خود با خلوص و فداکاری قیام کرده‌اند. بلوغی که جوانان در انجام وظایفی که پیشرفت نقشه الهی به آن بستگی دارد از خود نشان داده‌اند نمایانگر شور و نشاط روحانی و تعهدشان به تضمین آینده نوع بشر است. در قبال این بلوغ آشکار روزافزون، تصمیم گرفته‌ایم که بلافاصله بعد از این رضوان، در حالی که سن فرد بهائی برای عضویت محفل روحانی کماکان بیست و یک سال باقی خواهد ماند، این سن برای ابدای رأی در انتخابات بهائی به هیجده سال تقلیل می‌یابد. جوانان بهائی در سراسر جهان که به این سن رسیده‌اند بدون شک اطمینان ما را به توانایی خود در ایفای این "وظیفه مقدس" که هر منتخب بهائی به آن مأمور است "وجداناً و مجدانه" به اثبات خواهند رساند.

*

بر این امر واقفیم که طبیعتاً واقعیت جوامع مختلف تفاوت‌های بسیار زیادی با یکدیگر دارند. جوامع ملی مختلف و مکان‌های مختلف در آن جوامع، زمانی که این سلسله نقشه‌ها را آغاز کردند در مراحل مختلفی از توسعه بودند و از آن زمان به بعد نیز با سرعت‌های مختلف توسعه یافته‌اند و به سطوح متفاوتی از پیشرفت نائل گشته‌اند. این موضوع به خودی خود تازگی ندارد. همیشه شرایط و میزان استعداد روحانی در مکان‌های مختلف متفاوت بوده است. با وجود این شاهد بسط شرایطی هستیم که در آن قابلیت، اعتماد به نفس، و تجارب اندوخته شده اکثر جوامع با نیروگرفتن از موفقیت سایر جوامع بهائی چه دور و چه نزدیک در حال افزایش است. به عنوان مثال، نفوسی که در سال ۱۹۹۶ به منظور مهاجرت به محل جدیدی قیام می‌نمودند از شهامت، ایمان و خلوص کامل برخوردار بودند، اما امروزه هم‌تاهای آنان در همه جا همان صفات را با آموخته‌ها، بینش‌ها، و مهارت‌هایی توأم می‌نمایند که نتیجه بیست و پنج سال کوشش تمامی عالم بهائی در راه سیستماتیک نمودن و تلطیف فعالیت‌های ترویج و تحکیم است.

یک جامعه صرف نظر از نقطه شروع، وقتی فرایند رشد را به پیش برده است که صفات ایمان، استقامت، و تعهد را با آمادگی برای یادگیری ادغام کرده است. یک میراث‌گران‌مایه این سلسله نقشه‌ها در حقیقت وقوف به این نکته در سطحی گسترده است که هر کوششی برای پیشرفت با توجه به یادگیری شروع می‌شود. سادگی این نکته

نباید اهمیت آن را پنهان کند. شک و تردیدی نداریم که هر محدوده جغرافیایی به مرور زمان در پیوستار توسعه پیشرفت خواهد کرد اما جوامعی که نسبت به جوامع دیگر با داشتن شرایط و امکانات مشابهی سریع تر پیشرفت نموده اند، آنانند که توانایی ترویج وحدت نظر و توانایی یادگیری در باره عمل مؤثر را نشان داده اند. اینها جوامعی بودند که بی درنگ وارد میدان عمل شدند.

تعهد به یادگیری همچنین به معنای آمادگی برای قبول اشتباهات نیز بود و البته برخی از اوقات، اشتباهات ایجاد ناراحتی می کرد. جای تعجب نیست که در ابتدا به علت عدم تجربه، روش ها و رویکردهای جدید به نحوی ناشیانه به کار برده می شد و در بعضی مواقع یک قابلیت کسب شده جدید به خاطر مشغولیت جامعه برای دست یافتن به قابلیت دیگری به فراموشی سپرده می گشت. وجود حسن نیت تضمینی برای عدم پیش آمدن اشتباهات نیست و پشت سر گذاشتن آنها مستلزم تواضع و انقطاع است. وقتی در مقابل اشتباهاتی که طبیعتاً رخ می دهد جامعه ای مصمم باشد تا از خود بردباری نشان داده از آن درس بیاموزد، پیشرفت هیچگاه دور از دسترس نبوده است.

در اواسط این سلسله نقشه ها اشتغال جامعه در حیات اجتماع مورد توجه مستقیم بیشتری قرار گرفت. در این مورد احباً تشویق شدند که دو مجهد به هم مرتبط یعنی اقدام اجتماعی و مشارکت در گفتمان های رایج در اجتماع را مد نظر قرار دهند. این دو البته جایگزینی برای کار ترویج و تحکیم نبودند تا چه رسد به انحراف از آن، در واقع این دو در ترویج و تحکیم مندمج می باشند. با افزایش منابع انسانی در یک جامعه، قابلیت جامعه برای عرضه کردن تعالیم حضرت بهاء الله در رابطه با چالش های روز، یعنی به منصفه ظهور رساندن آن تعالیم مبارکه، بیشتر می شود. امور نابسامان عالم در این دوره به خوبی نشان داد که نیاز نوع بشر به تجویز درمان پزشک الهی تا چه حد شدید و فوری است. در بطن همه این نکات، مفهومی از دین بود که با مفهوم رایج در سراسر جهان بسیار متفاوت می باشد، مفهومی که دین را به عنوان نیرویی پر قدرت و محرک پیشبرد مدنیتی پیشرفته می داند. جامعه درک نمود که چنین مدنیتی نیز خود به خود ظاهر نخواهد شد بلکه رسالت پیروان حضرت بهاء الله است که برای ظهور آن تلاش نمایند. یک چنین رسالتی مستلزم به کارگیری همان فرایند یادگیری سیستماتیک در زمینه اقدام اجتماعی و مشارکت در گفتمان عمومی است.

قابلیت مبادرت به اقدام اجتماعی از دیدگاه بیست و پنج سال اخیر به طور چشمگیری افزایش یافته و موجب شکوفایی فوق العاده فعالیت ها گردیده است. در مقایسه با سال ۱۹۹۶ که هر ساله حدود دویست و پنجاه (۲۵۰) پروژه توسعه اجتماعی و اقتصادی در حال انجام بود این رقم اکنون به هزار و پانصد (۱,۵۰۰) رسیده و تعداد سازمان های ملهم از تعالیم بهائی به چهار برابر یعنی به متجاوز از صد و شصت (۱۶۰) افزایش یافته است. هر سال بیش از هفتاد هزار (۷۰,۰۰۰) ابتکار کوتاه مدت اقدام اجتماعی در سطح توده مردم انجام می شود که

افزایشی پنجاه برابر است. این جمع مشتاقانه امیدوار است که با حمایت و تشویق مجدانه سازمان توسعه بین‌المللی بهائی افزایشی مستمر در همه این مجهودات حاصل گردد. در این ضمن، مشارکت جامعه بهائی در گفت‌وگوهای رایج در اجتماع نیز به مراتب افزایش یافته است. علاوه بر فرصت‌های متعددی که احباً می‌توانند یک دیدگاه بهائی را در گفت‌وگوهای شخصی خود یا در محیط کاری ارائه دهند، مشارکت منظم‌تر در گفت‌وگوها پیشرفت قابل ملاحظه‌ای نموده است. منظور نظر ما نه تنها کوشش‌های بسیار گسترده و مجهودات پیچیده و فزاینده جامعه جهانی بهائی است که در این مدت دفاتر جدیدی در افریقا، آسیا، و اروپا تأسیس نمود، بلکه فعالیت شبکه‌ای توسعه یافته و مستحکم از دفاتر ملی امور روابط خارجی است که توجه عمده‌شان متمرکز بر مشارکت در گفت‌وگوها گشت. و رای این توفیقات، مشارکت خردمندانه و قابل ملاحظه آحاد احباً در زمینه‌های خاص است. نکات فوق مراتب احترام، تقدیر و تحسین متفکران و شخصیت‌های برجسته در تمام سطوح اجتماع را که به کرات از آیین بهائی، پیروان آن و اقدامات‌شان ابراز داشته‌اند تا حدی توجیه می‌نماید.

پیشرفت‌های متنوع دیگری که عالم بهائی در این دوره بیست و پنج ساله به آن نائل گشته موجب تحسین عمیق این مشتاقان است. حیات فکری جامعه بهائی نه تنها با پیشرفت‌هایش در همه زمینه‌های مجهودات فوق‌الذکر، بلکه با حجم تألیفات پرکیفیتی که توسط نویسندگان بهائی به چاپ رسیده، با توسعه فضاهایی که برای بررسی رشته‌هایی خاص در پرتو آثار بهائی به وجود آمده، و با تأثیرات سمینارهایی که برای دانشجویان و فارغ‌التحصیلان دانشگاه توسط مؤسسه مطالعات رفاه جهانی با همکاری مؤسسات امری به طور سیستماتیک ارائه شده و اکنون جوانان را در بیش از صد کشور در بر گرفته است نیز شکوفا گشت. مجهودات برای بنای مشارک اذکار به نحو بارزی سرعت یافته است. آخرین ام‌المعابد در سانتیاگو (Santiago)، شیلی (Chile) بنا گردید و پروژه‌های ساختمان دو مشرق‌الاذکار ملی و پنج مشرق‌الاذکار محلی نیز شروع شد و تا کنون مشرق‌الاذکار باتامبانگ (Battambang) در کامبوج (Cambodia) و نورت دل کائوکا (Norte del Cauca) در کشور کلمبیا (Colombia) افتتاح شده‌اند. مشارک اذکار بهائی چه جدید الافتتاح و چه آنهایی که سابقاً بنا گردیده‌اند به نحو فزاینده‌ای جای خود را در کانون حیات جامعه می‌یابند. حمایت مالی آحاد مؤمنین برای هزاران مجهود در دست اجرای یاران الهی بی‌وقفه بوده است. اینکه سخاوت‌مندی و فداکاری در تقدیم تبرعات که در دورانی از بحران عمده اقتصادی نه تنها حفظ شد بلکه افزایش یافت معیاری بسیار گویا از شور و نشاط روحانی جمعی جامعه است. در عرصه نظم اداری بهائی قابلیت محافل روحانی ملی برای اداره امور جوامع خود با همه پیچیدگی‌های فزاینده‌اش به میزان قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است. این محافل علی‌الخصوص از همکاری مضاعف با مشاورین قاره‌ای بهره برده‌اند، مؤسسه‌ای که در سیستماتیک نمودن جمع‌آوری بینش‌هایی از سطح مردمی در سراسر جهان و تضمین گسترش وسیع آن بسیار مؤثر است. همچنین در این دوره بود که شورای منطقه‌ای بهائی به عنوان یکی از مؤسسات امر الله به وجود آمد و در حال حاضر این شوراها و مؤسسات آموزشی تحت نظر آنها در دو بیست و سی (۲۳۰) منطقه

ضرورت حضور خود را برای پیشبرد فرایند رشد به اثبات رسانده‌اند. به منظور تداوم اجرا و گسترش وظایف امین برگزیده حقوق الله ایادی عزیز امر الله جناب علی محمد ورقا، هیئت بین‌المللی امنای حقوق الله در سال ۲۰۰۵ تأسیس گردید که امروز مجهودات بیش از سی و سه (۳۳) هیئت ملی و ناحیه‌ای امنای حقوق الله را در سراسر عالم هماهنگی می‌نماید و این هیئت‌ها نیز به نوبه خود خدمات بیش از یک هزار (۱,۰۰۰) نماینده حقوق الله را هدایت می‌کنند. پیشرفت‌هایی که در طی همین دوره در مرکز جهانی بهائی به وقوع پیوست بسیار است، از جمله اتمام بنای طبقات حول مقام مقدس اعلی و دو ساختمان قوس کرمل و اعلام شروع بنای مقام حضرت عبدالبهاء، به غیر از پروژه‌های متعددی که برای استحکام و حفاظت اماکن مقدسه امر الله انجام شده است. روضه مبارکه و مقام مقدس اعلی به عنوان میراث جهانی (UNESCO) و اماکنی بی‌نهایت ارزشمند برای بشریت شناخته و ثبت شد. صدها هزار و در بعضی از سال‌ها یک میلیون و نیم بازدیدکننده عمومی به این اماکن مقدسه رو آوردند. مرکز جهانی به طور مرتب از صدها زائر که تعدادشان برخی اوقات به پنج هزار (۵,۰۰۰) نفر در سال می‌رسید به اضافه تعداد مشابهی از مسافرین بهائی استقبال نمود. افزایش تعداد و فراتر از آن کثرت تنوع ملیت‌های گوناگون که به موهبت زیارت فائز می‌گردند موجب سرور این جمع است. ترجمه، طبع و انتشار آثار مبارکه نیز بسیار سرعت یافته و به موازات آن، «کتابخانه آثار بهائی» که یکی از مهم‌ترین قسمت‌های مجموعه در حال رشد وب‌سایت‌های مربوط به Bahai.org می‌باشد توسعه یافته و اکنون در ده زبان در دسترس عموم است. دفاتر و نهادهای مختلفی در مرکز جهانی و در نقاط دیگر تأسیس شده‌اند تا فرایند یادگیری را که در عالم بهائی در زمینه‌های مختلف اقدامات در جریان است تقویت کنند. برادران و خواهران عزیز روحانی، این تفصیل بخشی است از آنچه ایمان شما به نفس مبارکی که مظلوم عالم بود به ثمر رسانده است. طنین کلمات مهیمن مولای محبوب را به یاد می‌آوریم وقتی که از شدت شور و شوق فریاد برآورد «ای بهاء الله چه کرده‌ئی».

*

اکنون توجه خود را از چشم‌انداز ربع قرن سرنوشت‌ساز به آخرین نقشه پنج‌ساله معطوف می‌داریم، نقشه‌ای که از بسیاری جهات با نقشه‌های گذشته کاملاً متفاوت بوده است. در این نقشه به بهائیان جهان توصیه نمودیم که از تمامی آموخته‌های بیست سال گذشته بهره گرفته آن را کاملاً به کار برند. موجب مسرت این مشتاقان است که امید ما در این مورد بیش از حد انتظار برآورده گردید و گرچه این جمع طبیعتاً از پیروان جمال قدم انتظار انجام اقدامات مهم را داریم ولی ماهیت توفیقات حاصله از مجهودات شایان و تلاش‌های فراوان آن عزیزان حقیقتاً هیجان‌انگیز بود و موفقیت‌های این نقشه، اوج توفیقات بیست و پنج سال بود.

این نقشه به خاطر دو سالگرد مبارک دویستمین سال میلاد که هر یک محرک جوامع محلی در سراسر جهان بود و نقشه را به سه قسمت تقسیم کرده بود علی‌الخصوص به یادماندنی است. جمع مؤمنین در مقیاسی بی‌سابقه و نسبتاً با سهولت، قابلیت از خود نشان دادند که مشارکت مردمان از تمامی اقشار اجتماع را در بزرگداشت حیات

مظهر ظهور الهی فراهم آورد. این قابلیت نشانه‌ای بارز از امری وسیع تر بود یعنی توانایی جهت بخشیدن به قوای عظیم روحانی برای پیشرفت امر الهی. نتایج مشارکت مدعوین چنان شکوهمند بود که در بسیاری از مناطق، امر الله را در سطح ملی از مرحله مجهولیت بیرون آورد. آمادگی روحانی چشمگیری برای پذیرش امر مبارک در محیط‌هایی غیر منتظره و غیر قابل پیش‌بینی آشکار گردید. هزاران هزار نفر مفتون رویارویی با روح نیایشی شدند که امروزه خصیصه جوامع بهائی در همه جا می‌باشد. بینش امکاناتی که از بزرگداشت ایام متبرکه بهائی میسر می‌گردد گسترشی بسیار وسیع یافت.

دست‌آوردهای این نقشه صرفاً از نظر کمی، دست‌آوردهای تمام نقشه‌های قبل از سال ۱۹۹۶ را سریعاً تحت الشعاع قرار داد. در آغاز این نقشه قابلیت اداره اندکی بیش از صد هزار (۱۰۰,۰۰۰) فعالیت اساسی در هر مقطع زمانی وجود داشت، قابلیتی که ثمره بیست سال تشریک مساعی بود. اکنون سیصد هزار (۳۰۰,۰۰۰) فعالیت اساسی هم‌زمان در حال انجام است و تعداد شرکت‌کنندگان در آنها به بیش از دو میلیون افزایش یافته که رشدی نزدیک به سه برابر است. سیصد و بیست و نه (۳۲۹) مؤسسه آموزشی ملی و منطقه‌ای در حال فعالیت‌اند و قابلیت‌شان در این واقعیت نمایان است که هفتصد و پنجاه هزار (۷۵۰,۰۰۰) نفر قادر بوده‌اند حداقل یک کتاب از کتاب‌های دوره‌های متسلسل را تکمیل نمایند. در مجموع تعداد دوره‌های تکمیل شده توسط افراد نیز هم‌اکنون دو میلیون است که افزایشی بیش از یک سوم در مدت پنج سال می‌باشد.

شدت فراینده پیگیری برنامه‌های رشد در سراسر جهان، خودگویای حکایتی شگفت‌انگیز است. امید این جمع چنین بود که سرعت رشد آغاز شده در هر یک از پنج هزار (۵,۰۰۰) محدوده جغرافیایی در این پنج سال افزایش یابد. این ضرورت، مشوق و محرک سعی و کوششی بلیغ در سراسر جهان شد. در نتیجه تعداد برنامه‌های فشرده رشد بیش از دو برابر شد و هم‌اکنون تقریباً به چهار هزار (۴,۰۰۰) بالغ شده است. مشکلات شروع فعالیت در روستاها و محله‌های جدید در بحبوحه یک بحران بهداشتی عالم‌گیر و دشواری‌های افزایش فعالیت‌هایی که در زمان شروع بیماری جهان‌گیر هنوز نویا بود مانع از حصول ارقام بالاتری در آخرین سال نقشه گردید. ولی گفتنی‌ها بیش از این است. در آغاز نقشه ابراز امیدواری نمودیم که تعداد محدوده‌های جغرافیایی که در آن دوستان در نتیجه یاد گرفتن نحوه پذیرش تعداد کثیری در فعالیت‌هایشان از نماد سوم در مسیر یک پیوستار رشد گذشته بودند، به بیش از صدها افزایش یابد. در آن زمان شمار چنین محدوده‌هایی تقریباً دویست (۲۰۰) مورد و در حدود چهل (۴۰) مملکت گسترده بود. حال بعد از گذشت پنج سال این رقم به نحو شگفت‌انگیزی به یک هزار (۱,۰۰۰) عدد در قریب به صد (۱۰۰) کشور افزایش یافته، یعنی یک چهارم تمام برنامه‌های فشرده رشد در سراسر جهان که دست‌آوردی است به مراتب فراتر از انتظار این مشتاقان. ولی حتی این ارقام هم گویای اوج پیشرفتی که جامعه بدان دست یافته است نمی‌باشد. در بیش از سی (۳۰) محدوده جغرافیایی تعداد فعالیت‌های اساسی پایدار از یک هزار (۱,۰۰۰) فراتر رفته است. در بعضی نقاط شمار این فعالیت‌ها به چندین هزار با بیش از بیست هزار

(۲۰۰۰) شرکت‌کننده در یک محدوده جغرافیایی رسیده است. تعداد فزاینده‌ای از محافل روحانی محلی در حال حاضر بر بسط برنامه‌های آموزشی به خصوص برای کلیه کودکان و نوجوانان یک روستا نظارت می‌کنند، و همین واقعیت در چند محله شهری هم در حال شکل‌گیری است. در مواردی قابل توجه، اشتغال به تأمل در آثار حضرت بهاء‌الله فراتر از افراد، خانواده‌ها، و خویشان رفته و آنچه مشاهده می‌شود حرکت جمعیت‌ها به سوی مرکزی مشترک می‌باشد. در مواردی عداوت‌های دیرینه میان گروه‌های معاند پشت سر گذاشته شده و بعضی از ویژگی‌ها و ساختارهای اجتماعی در پرتو تعالیم الهی تقلیب می‌شود.

مشاهده چنین پیشرفت‌های برجسته‌ای موجب سرور موفور این مشتاقان است. نیروی اجتماع‌سازی امر حضرت بهاء‌الله با وضوحی هر چه بیشتر در حال بروز است و این پایه متینی است که نقشه نه‌ساله بر روی آن بنا خواهد شد. همانطور که امید می‌رفت محدوده‌های جغرافیایی توانمند نشان داده‌اند که گنجینه‌ای از یادگیری‌ها و ذخیره‌ای از منابع برای محدوده‌های جغرافیایی همسایه خود می‌باشند. مناطقی که دارای بیش از یکی از این محدوده‌ها بوده‌اند آسان‌تر توانسته‌اند امکانات سرعت بخشیدن به رشد را در هر محدوده، یکی بعد از دیگری، فراهم سازند. لازم می‌دانیم مجدداً تأکید نماییم که این پیشرفت تقریباً عمومی بوده و تفاوت پیشرفت از یک نقطه تا نقطه دیگر فقط در میزان آن است. درک جمعی جامعه از فرایند دخول افواج و اطمینانش به اینکه توانایی تحرک بخشیدن به این فرایند را تحت هر شرایطی دارا می‌باشد به حدی افزایش یافته که در دهه‌های پیشین قابل تصور نبود. عالم بهائی به سؤالات عمیقی که مدت‌ها مطرح بود و در سال ۱۹۹۶ مورد توجه دقیق قرار گرفت به حقوق‌کننده‌ای پاسخ داده است. اکنون نسلی از مؤمنین موجودند که اثرات پیشرفت جامعه در تمامی طول حیات‌شان مشهود است. اما حد بسیار بالای ترقیات حاصله در محدوده‌های جغرافیایی که در آنها مرزهای یادگیری در حال گسترش‌اند، پیشرفت قابل ملاحظه فرایند دخول افواج را به واقعه‌ای عظیم با ابعادی تاریخی مبدل نموده است.

بسیاری از احبای الهی با روش حضرت ولی‌امرالله که چگونه اعصار امرالله را به عهدهای متوالی تقسیم‌بندی نمودند آشنایی دارند. پنجمین عهد عصر تکوین در سال ۲۰۰۱ آغاز شد. آنچه کمتر شناخته شده است اشاره خاص هیکل مبارک به عهدهایی مرتبط با نقشه ملکوتی و مراحل مندمج در آنها است. نقشه ملکوتی حضرت عبدالبهاء که برای دو دهه، دورانی که نهادهای محلی و ملی نظم اداری تأسیس و تقویت می‌گشت، در بوته تعویق مانده بود، در سال ۱۹۳۷ با آغاز اولین مرحله از اولین عهدش یعنی نقشه هفت‌ساله که توسط حضرت ولی‌امرالله به جامعه بهائی امریکای شمالی محول شد، رسماً افتتاح گردید. این عهد اول بعد از اختتام جهاد کبیر اکبر در سال ۱۹۶۳ که منتج به افراشتن رایت امرالله در سراسر جهان شده بود به پایان رسید. عهد دوم با شروع اولین نقشه نه‌ساله آغاز شد و ده نقشه دیگر را به دنبال داشت، نقشه‌هایی که طول‌شان از دوازده ماه تا هفت سال بود. در ابتدای این عهد دوم، عالم بهائی بدایت دخول افواج را که توسط بانی نقشه ملکوتی پیش‌بینی شده بود

مشاهده می نمود. در دهه های بعدی نسل هایی از مؤمنین باوفای جامعه اسم اعظم در تآکستان الهی سعی بلیغ نمودند تا شرایط مورد نیاز را برای رشدی پایدار در مقیاسی وسیع فراهم آورند. و چه فراوان است ثمرات آن مساعی در این خجسته ایام رضوان. پدیده شرکت تعدادی کثیر در فعالیت های رو به فزون جامعه که قلب شان را بارقه ایمان روشن کرده و سریعاً قیام به خدمت در صف مقدم نقشه می نمایند از یک پیش بینی مبتنی بر ایمان به واقعیتی مکرر تبدیل شده است. چنین پیشرفت بارز و مشهودی شایسته ثبت در تاریخ امر الهی می باشد. با قلوبی سرشار از شعف، این مشتاقان شروع سومین عهد نقشه ملکوتی حضرت عبدالبهاء را اعلام می داریم. نقشه ملکوتی آن حضرت مرحله به مرحله و عهد به عهد بسط و توسعه خواهد یافت تا آنکه انوار ملکوت، قلوب را منور سازد.

*

یاران محبوب، بررسی مشروع روحانی پنج ساله ای که عهد دوم نقشه ملکوتی را به پایان رساند بدون اشاره ای خاص به تلاطمات آخرین سال آن که هنوز هم ادامه دارد کامل نخواهد بود. محدودیت های تعاملات فردی که در بیشتر کشورها در این دوره با شدت و ضعف اعمال گردیده می توانست ضربه ای محکم بر کوشش های جمعی جامعه وارد آورد، ضربه ای که جبران آن شاید سال ها به طول می انجامید. به دو دلیل چنین نشد، اول آگاهی گسترده در سطح جامعه نسبت به وظایف بهایان برای خدمت به نوع بشر به خصوص در مواقع بحرانی و پرمشقت و دوم افزایش فوق العاده قابلیت عالم بهائی در جلوه گر ساختن آن آگاهی. دوستان که طی سالیان متمادی به تطبیق الگوهای سیستماتیک فعالیت مانوس شده بودند خلاقیت و حس هدفمندی خود را برای مقابله با بحرانی غیر قابل پیش بینی به منصفه ظهور رساندند به نحوی که رویکردهای نوین شان منسجم با چارچوبی بود که برای اکمالش متحمل زحمات بسیار در طی نقشه های متوالی شده بودند. این به معنای نادیده انگاشتن سختی های جان فرسایی نیست که بهایان مانند هموطنان شان در هر سرزمینی متحمل شده اند ولی احباً با وجود مشکلات شدید تمرکز خود را حفظ نموده اند. منابع موجود صرف جوامع نیازمند گشته است، انتخابات حتی الامکان انجام شده است، و مؤسسات امر الله در جمیع شرایط به ایفای وظایف خود ادامه داده اند. حتی گام های دلاورانه ای نیز برداشته شده است. محفل روحانی ملی سائوتومه و پرنسیپ (São Tomé and Príncipe) در این رضوان دوباره تأسیس خواهد شد و دو رکن جدید بیت العدل اعظم مرتفع خواهد گشت: محفل روحانی ملی کرواسی (Croatia) که مقرش در شهر زاگرب (Zagreb) است و محفل روحانی ملی تیمور شرقی (Timor-Leste) با مقر خود در شهر دیلی (Dili).

بدین ترتیب نقشه یک ساله آغاز می شود. هدف و ملزومات این نقشه قبلاً در پیام یوم عهد و میثاق این جمع مشخص شده است. این نقشه هر چند کوتاه ولی برای آماده سازی عالم بهائی برای نقشه نه ساله ای که در پیش است کافی خواهد بود. دورانی مشحون از قوای روحانی که صد سال بعد از نزول الواح نقشه ملکوتی آغاز شد به زودی با یک صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاء که نقطه اختتام قرن اول عصر تکوین است و شروع قرن دوم آن

عصر را رقم می‌زند به پایان می‌رسد. مؤمنین باوفای جمال قدم این نقشه جدید را در زمانی شروع می‌کنند که نوع بشر با آشکار شدن آسیب‌پذیریش متنبه گشته و از احتیاج به مساعدت و همکاری برای مواجهه با مشکلات جهانی آگاه‌تر به نظر می‌رسد. البته علیرغم افزایش تعداد افرادی در اجتماع که قولاً و عملاً اشتیاق بیشتری برای قبول وحدت اصلیه نوع بشر نشان می‌دهند، عادات دیرینه رقابت، منفعت‌طلبی، تعصب و کوتاه‌نظری همچنان حرکت به سوی وحدت را مانع می‌شود. دعای این جمع آنست که ملل عالم به خاطر خیر عموم موفق به چشم‌پوشی از اختلافات‌شان گردند. از حضرت بهاءالله مزید تأییدات مستمری را که به پیروانش طی سالیان متمادی مبذول داشته سائلیم تا بتوانید علیرغم ابهامات موجود نسبت به آنچه در ماه‌های آینده در پیش است رسالت خود را با وقار و آرامش ادامه داده از اغتشاشات عالم بشری که بیش از همیشه محتاج پیام شفابخش آن حضرت می‌باشد مضطرب نگردید.

نقشه ملکوتی اکنون وارد عهدی نوین و مرحله‌ای جدید می‌شود و فصل جدیدی آغاز گشته است.

[امضا: بیت العدل اعظم]

A PROVISIONAL TRANSLATION OF THE MESSAGE OF THE UNIVERSAL HOUSE OF JUSTICE TO
THE FRIENDS GATHERED IN THE HOLY LAND TO MARK THE CENTENARY
COMMEMORATION OF THE ASCENSION OF 'ABDU'L-BAHÁ

ترجمه پیام بیت العدل اعظم

مورخ ۲۵ نوامبر ۲۰۲۱

(ترجمه شده در دفتر روابط عمومی ایرانیان)

یاران مجتمع در ارض اقدس

به مناسبت صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاء

در این حین که در باره اهمیت این یوم خطیر تأمل می‌کنیم قلوبمان مملو از حیرت و شگفتی است: یومی که پایان یک قرن از صعود حضرت عبدالبهاء، یک قرن از افتتاح عصر تکوین دور بهائی و یک قرن از زمانی است که آئین حضرت بهاءالله به نظم اداری حضرتش به امانت سپرده شد، نظمی که شما به نمایندگی از مؤسسات آن در اینجا حضور دارید. چه شگفت است میثاق او که به مددش این نظم بدیع در ممالک شما استقرار یافته و فرایندهای آن به جریان افتاده است. به شکرانه حضرت بهاءالله سر فرود می‌آوریم که علی رغم موانع بسیار و دشواری جهانی پرتلاطم، درها را گشود و وسایل را برای شما فراهم نمود و از جمله برای اولین بار نمایندگان شوراهای منطقه‌ای در این ایام روح‌پرور در این شطر حضور یافتند.

دوره‌ای مشحون از قوایی مخصوص که در سال ۲۰۱۶ مصادف با صدمین سال صدور الواح نقشه ملکوتی آغاز گردید و دو جشن دویستین سالگرد میلاد دو مظهر ظهور را در برداشت حال صد سال پس از صعود حضرت عبدالبهاء در شرف اختتام است. پیشرفت‌هایی که جامعه بهائی در این مدت به آن نایل آمده به حقیقت خارق العاده بوده است. این پیشرفت‌ها پیروان آئین اعظم را در همه نقاط عالم آماده نموده تا حوائج و لوازم مرحله بعدی از نقشه ملکوتی حضرت عبدالبهاء را که چند ماهی پیش به شروع آن نمانده و نه سال ادامه خواهد یافت برآورده سازند. انحطاط رو به تزاید نظم اجتماعی حاضر و نیاز فزاینده به فرایندهای سازنده‌ای که به ظهور اجتماع جهانی جدیدی منجر خواهد شد هر روز بیش از پیش نمایان می‌گردد. با گذشت یک قرن از زمانی که طلعت میثاق منشوری را به پیروان اسم اعظم سپردند که حاوی عناصر گرانبهای لازم جهت بنای مدنیته الهی است، کلمات حضرت ولی محبوب امرالله را به خاطر می‌آوریم که فرمود: «بنیان نظم جهان‌آرای رو به نمو حضرت بهاءالله باید همچنان که عالم انسانی بیش از پیش در گرداب یأس و ذلت و اختلاف و اضطراب فرو می‌رود به مراتب بالاتری از دلیری و فداکاری صعود نمایند.»

دوستان محبوب، در این یوم میثاق همگی نظر خود را به مرکز آن عهد و میثاق دوخته‌ایم و حیات و شخصیت حضرت عبدالبهاء را به یاد می‌آوریم که وجودش بتمامه تجسم میثاق بود، قوه‌ای که مرکز و محور وحدت عالم انسانی است و جمیع مردمان بسیط زمین را به یکدیگر پیوند می‌دهد. حضرت عبدالبهاء، سرالله، «آیة عظمتیه» و «نعمه الاتم» که گوهر محبتش در قلوب پاک هزاران هزار کودک و جوان و بزرگسال مخزون است بی‌شبهه حارس و یاور احبای خویش است و نظر حفظ و صیانتش همواره شامل ایشان است. در این ایام که اطمینان مفقود گردیده، یاران با امید و آرزو به حضرت عبدالبهاء، «حِرْزاً لِلْعَالَمِینَ» و «حِفْظاً لِمَنْ فِی السَّمَوَاتِ وَ الْاَرْضِینَ»، رو می‌آورند و از عالم بالا از او نصرت می‌طلبند و در اقتدا به حضرتش در سبیل خدمت جهد می‌نمایند. در روزهای آینده که افکار اهل بهاء در سراسر جهان متوجه به «هذا الهیکل المقدس الابهی» است، این موهبت و امتیاز نصیب شما

گردیده تا به نیابت از جوامع خود در همان نقاطی که او برای انتشار امر الهی و اصلاح عالم انسانی شب و روز کوشید یادش را گرامی دارید.

فردا شب که شب صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاست، چون در اطاق مقدّسی که آخرین لحظات حیات عنصری حضرتش در آن سپری شد به دعا می‌پردازیم در قلب و خاطر خود به یاد همه احبابش در سراسر عالم خواهیم بود. در نهایت تضرّع و ابتهال مناجات خواهیم کرد که پیام شفابخشی که حضرت عبدالبهاء برای آن زیست و هستی خود را فدای آن نمود به زودی در قلوب و ارواح جمیع اهل عالم مقررّ جوید و مجهودات احبّای الهی در این سبیل به قبول حضرتش فائز باشد.

بیت العدل اعظم

**[A Persian translation of a Tribute by the Universal House of Justice
on the Occasion of the Centenary Commemoration of the
Ascension of 'Abdu'l-Bahá]**

ترجمه‌ای از

تجلیلی توسط بیت العدل اعظم

به مناسبت صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاء

(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

صد سال از صعود روح پرفتوح حضرت عبدالبهاء به مقرّ سرمدیش می‌گذرد. تولّد مبارکش با طلوع عصر رسولی امر الهی مقارن و صعود آن حضرت غروب خورشید آخرین عهد آن عصر را گواه بود. برای این حقیقت که وجود حضرت عبدالبهاء تا چه حد تجلی‌گاه قوای روحانی اتحاد و اتفاق بود شاهدی گویاتر از صحنه مراسم تشییع عرش مبارک قابل تصوّر نیست، صحنه جمعیتی عظیم از مردم ماتم‌زده از هر قوم و آیین این سرزمین که گرد هم آمدند تا در فقدان و فرقتی که جمعاً و مشترکاً احساس می‌کردند سوگواری نمایند. در زمان حیات عنصری هیکل مبارک بسیاری از نفوسی که به امر مبارک اقبال نمودند صرفاً با نظاره آن حضرت مجذوب روح تعالیم الهی گردیدند. امروز هم اگر بخواهیم زندگی خود را با روح همان تعالیم منطبق نماییم به مثل اعلای آن مولای حنون که گفتار و رفتارش بازتاب نور ساطع از ظهور حضرت بهاء‌الله بود می‌نگریم.

از هر جهت که بنگریم مثل اعلای آن حضرت جنبه اصلی هویت بهائی است. هر یک از پیروان حضرت بهاء‌الله برای درکی بهتر از نحوه نشر انوار آیین الهی و بیدار کردن استعدادهای روحانی اطرافیان، به حضرت عبدالبهاء به عنوان سرمشق توجه می‌نمایند. نصایح خود طلعت میثاق را که می‌فرماید مبلّغ باید "بی نهایت متأثر باشد" تا کلامش "تأثیر کند" و در عین حال "در نهایت خضوع و خشوع باشد" تا بتواند "با هنگ ملاً اعلی تبلیغ کند" را می‌توان به آسانی در شرح حیات نفوس بیشماری یافت که در اثر مصاحبت با حضرتش تقلیب گردیدند. چه درس‌ها می‌توان آموخت از اینکه چگونه هیکل اطهر تعالیم الهی را به نفوس مختلف و بدون توجه به هرگونه تفاوت اعم از وضع ظاهر، زبان، رسم و عقیده معرفی نمود و حلقه وحدت و اتحاد را دائماً وسعت بخشید. فراگیری محبت بی دریغ آن حضرت جامعه‌ای را به وجود آورد که حتی در آن زمان می‌توانست برآستی ادعا نماید که اقشار مختلف اجتماع را در بر گرفته است. مهر و محبت آن حضرت حیات جدید اعطا می‌کرد، تربیت می‌نمود، الهام می‌بخشید، بیگانگی را می‌زداید و همگان را به خوان نعمت حضرت احدیت دعوت می‌نمود. امروز هر یک از مجهودات جامعه‌سازی، هر فعالیت آموزشی و هر ارتباط و تماس با اجتماع با این امید صورت

می‌گیرد که اقدامات ما نیز نشانه‌ای از همان محبتی باشد که آن هیکل مبارک بی‌دریغ نسبت به همگان ابراز می‌داشت. این چنین اقداماتی براستی بهترین تجلی‌لی است که در این صدمین سالگرد و در هر روز بعد از آن می‌توان به ساحت آن حضرت تقدیم نمود.

درگاه حضرت بهاء‌الله را شاکر و سپاس‌گزاریم که نه تنها معیاری از اخلاص، فداکاری و تقوا در تعالیم الهی به دنیا اعطا نموده تا نفوس بتوانند برای همیشه از آن الهام گیرند، بلکه هیکل مبارک حضرت عبدالبهاء را به عنوان مثل اعلی به ودیعه گذاشت تا بدانیم چگونه می‌توان بر طبق آن معیار زندگی کرد. در حالی که بشر با بحران‌های پی‌درپی رو به روست جامعه اسم اعظم هم که ناگزیر در معرض همین آشوب‌ها است از این مزیت بهره‌مند است که سرمشقی چون حضرت عبدالبهاء در پیش رو دارد. هیچ خطری آن حضرت را از انجام مأموریتش باز نداشت و هیچ مانعی، چه در رسیدگی به نیازهای فوری روز و چه در تهیه تمهیدات برای آینده، ایشان را منع ننمود. دشمنی و مخالفت و حوادث عالم آن مولای بی‌همتا را از مسیرش منحرف نساخت. در نهایت سکون و قرار و وقار و بدون تشویش از برخورد با موانع، پذیرای مشقت و بلا در سبیل الهی بود. چه بی‌رحمانه حملاتی که متوجه حضرتش بود و چه جان‌گداز آن وزن گرانی که تحمل می‌نمود. بیان خواهر عالیقدر آن حضرت را به یاد می‌آوریم که اینگونه شهادت می‌دهد: ”در نیمه شب آه سوزان از قلب اطهر مرتفع و در سحرگاهان لحن بدیع مناجات بمسامع اهل علیین متواصل“.

گذشت زمان از حس حیرت و شگفتی ما نسبت به ”شخصیتی که نه فقط در دور حضرت بهاء‌الله بلکه در سراسر تاریخ ادیان مقام فرید و وحیدی را داراست“ (ترجمه) نکاسته است، همانطور که حضرت شوقی افندی تأکید فرموده‌اند:

حضرت عبدالبهاء در رتبه اولی مرکز و محور عهد و میثاق بی‌مثیل و جامع حضرت بهاء‌الله و اعلی صنع ید عنایتش و مرآت صافی انوارش و مثل اعلائی تعالیم و مبین مصون از خطای آیاتش و جامع جمیع کمالات و مظهر کلیه صفات و فضایل بهائی و غصن اعظم منشعب از اصل قدیم و غصن الامر و حقیقت من طاف حوله الأسماء و مصدر و منشأ وحدت عالم انسانی و رایت صلح اعظم و قمر سماء این شرع مقدس بوده و الی الأبد خواهد بود و نام معجزشیم عبدالبهاء به نحو اتم و اکمل و احسن جامع جمیع این نعوت و اوصاف است. و اعظم از کل این اسماء عنوان منبع ”سرّ الله“ است که حضرت بهاء‌الله بنفسه المقدس در توصیف آن حضرت اختیار فرموده‌اند و با آنکه این عنوان به هیچ وجه انتساب مقام رسالت به آن حضرت را توجیه نمی‌کند مع الوصف حاکی از آن است که چگونه خصایص متباینه متعلق به کینونت بشری و علم و کمالات فوق بشری در وجود حضرت عبدالبهاء ممزوج و متحد گشته است. (ترجمه)

همکاران عزیز و محبوب: دعوت این مشتاقان از شما عزیزان برای حضور در ارض اقدس نه فقط برای بزرگداشت یادبود حضرت عبدالبهاء و یادآوری بلائی وارد بر آن وجود نازنین و توفیقات درخشان دوران حیات مبارکش است بلکه برای این نیز می‌باشد که شما هم به همراه ما، خود و جوامع خویش را بار دیگر وقف خدمت مجددانه به این امر اعظم نمایید، امری که مرکز میثاق امر بهاء وجود و هستی خویش را در راه آن فدا نمود. حضرت عبدالبهاء در اجرای وظایف مقدسی که جمال مبارک به آن حضرت محول فرموده بودند دو منشور جلیل به عالم بهائی مرحمت فرمود که از آن زمان هادی پیشرفت و توسعه امر الله بوده است. یکی الواح نقشه ملکوتی بود که از طریق آن کلام الهی در هر سرزمینی انتشار یافته است و دیگری الواح مبارکه وصایا که فرایند استقرار نظم اداری را به جریان انداخت. حال در پایان اولین قرن عصر تکوین و در آغاز سلسله جدیدی از نقشه‌های جهانی، پیشرفت روزافزون نقشه ملکوتی مولای حنون را به وضوح مشاهده می‌نماییم. بسط و تحول ارگانیک نظم اداری طی صد سال گذشته با تأسیس شبکه بسیار وسیعی از مؤسسات و نهادها، از سطح بین‌المللی تا محلی، به خوبی آشکار و نمایان است، مؤسساتی که روح امر مبارک را جهت می‌بخشند و مجهودات جامعه جهانی بهائی را هدایت و حمایت می‌نمایند. عهد و میثاقی که حضرت عبدالبهاء مرکز آن بود بمنزله حصنی حصین همچنان باقی و برقرار است. این مشتاقان از مشاهده اینکه چگونه قوه میثاق همه مؤمنین را به سوی یک رسالت مشترک رهنمون می‌سازد و حافظ اتحاد پویایی است که موجب پرورش مستمر جامعه مؤمنین می‌گردد، بسیار شادمانیم.

تأمل در شخصیت حضرت مولی الوری و درک اقتدار همه‌جانبه آن حضرت که با صبر و شکیبایی و درایت و فراستی بی‌پایان همراه بود، حکمت بالغه هیکل مبارک که تحت هر شرایطی نمایان بود، رأفت و شفقت بی‌نهایت آن طلعت نورا و محبت بی‌حد و حصر او که هر نفس آزاده‌ای می‌تواند آن را احساس کند، موجد حیرت و احترامی بی‌منتها است. اما هر تلاشی برای ستایش خصایص بی‌ظیر و بی‌بدیل آن طلعت بی‌مثال با به یاد آوردن اینکه آن مولای حنون هرگز طالب تمجید و تکریم یا سپاس و قدردانی دنیوی نبود مهار می‌گردد. لذا خود را ملزم می‌دانیم این چنین گواهی دهیم: ای محبوب قلوب همگان، ای حضرت عبدالبهاء، تمامی وجود مبارکت عبودیت بود، "عبودیت محضه صرفه حقیقیه ثابتة راسخه واضحه من دون تأویل و تفسیر و تلویح و تشریح". کلمات باقی مانده کلماتی است برای بیان تعهدمان به آن طلعت نورایت و سوگند تمسک به عهد و میثاقی که با حکمت بالغه‌ات اعلان کردی و از حقانیتش دفاع نمودی، و برای ابراز اطاعت‌مان با دل و جان از هدایات و منویات ابدیه‌ات و از بیانات و نصایح مشفقانه‌ات. جامعه بهائی در سراسر عالم نیز همین تعهد را از طریق استقامت و تلاش‌های مجددانه در راه اجرای مأموریتی که در این زمان به آن سپرده شده نمایان ساخته است. مشاهده کوشش این جامعه برای پیروی از مثل اعلایت، کلمات مبارکت را به خاطر این جمع می‌آورد که فرموده‌ای:

ای یاران الحمد لله علم توحید در جمیع اقالیم بلند است و آهنگ ملکوت ابهی مرتفع از
ملاً اعلی اسرافیل الهی در قلب آفاق نغمه یا بهاء الابهی زند و قوه کلمه الله روح حقیقی بجسد

امکان بخشد پس ای یاران وفا باید کل در جانفشانی و خدمت آستان الهی و عبودیت درگاه
حضرت نامتناهی سهیم و شریک عبدالبهاء گردید اگر باین موهبت کبری موفق شوید در اندک
زمانی آفاق بتمامه اقلیم اشراق گردد و دلبر وحدت عالم انسانی در نهایت دلربائی جلوه در قطب
امکان نماید اینست آرزوی عبدالبهاء اینست منتهی آمال اهل وفا و علیکم البهآء الابهی.

[A Persian translation of the message of the Universal House of Justice
dated 1 December 2021 to the Bahá'ís of the world]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم خطاب به بهائیان جهان
(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

۱ دسامبر ۲۰۲۱

دوستان عزیز و محبوب،

تأمّل در بزرگداشتی که چند روز پیش به مناسبت صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاء در ارض اقدس برگزار شد، این مشتاقان را بر آن داشت تا احساس شگفتی و تحسین خود را نسبت به ماهیت والای این رویداد با شما عزیزان در میان گذاریم. آستان مقدّس جمال مبارک را شاکر و حامدیم که علیرغم شرایط کنونی جهان و محدودیت‌های فراوان برای سفر، حدود شش صد نفر نماینده اکثریت قریب به اتفاق محافل روحانی ملی و شوراهای منطقه‌ای بهائی موفق شدند در مرکز جهانی بهائی در این مراسم تاریخی حضور یابند. شرکت‌کنندگان در این گردهمایی بی‌نظیر ایام را در تفکّر و تعمّق در حیات و مثل‌اعلای مولای محبوب، در وجود مبارک حضرت عبدالبهاء در مقام مرکز میثاق، در الواح مبارکه وصایای آن حضرت و در گسترش نظم اداری در طیّ یک قرن، و همچنین در مسافت فوق‌العاده‌ای که عالم بهائی با اجرای نقشه ملکوتی پیموده است سپری نمودند. در سالگرد شب مقدّس صعود هیکل مبارک در حالی که حاضرین در جوار مرقد مقدّسش به دعا و مناجات مشغول بودند فضایی مملوّ از روحیه انقطاع و وفاداری حاکم بود. عشق حضرت عبدالبهاء این نفوس را به کوه خدا جلب نمود و آنان در مراجعت به ممالک‌شان محبت بیت العدل اعظم را به مؤسّساتی که نمایندگی‌اش را بر عهده دارند و به همه دوستان الهی به ارمغان بردند.

اطمینان داریم که قوای روحانی منبعث از این گردهمایی در جوامع تان منتشر شده و الهام‌بخش احبّا خواهد شد که خود را برای سلسله کنفرانس‌های قریب الوقوع جهانی آماده می‌سازند، کنفرانس‌هایی که عالم بهائی را وارد مرحله بعدی نقشه ملکوتی خواهد کرد. این مشتاقان ادعیه خالصانه قلبی خود را به این منظور به آستان مقدّسش تقدیم می‌نماییم.

[امضا: بیت العدل اعظم]

[A Persian translation of the message of the Universal House of Justice
dated 30 December 2021 to the Conference of the Continental Boards of Counsellors]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم خطاب به کنفرانس هیئت‌های مشاورین قاره‌ای
(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

۳۰ دسامبر ۲۰۲۱

دوستان عزیز و محبوب،

در پیام رضوان امسال توصیف نمودیم که چگونه عالم بهائی طی یک ربع قرن تقلیب و تحوّل یافت که آن را به کسب قابلیت بی‌مثیل برای یادگیری، رشد، و خدمت به عالم انسانی موفّق نمود. هرچند دست‌آوردهای این دوره بس درخشان بود ولی باید تحت الشعاع توفیقاتی قرارگیرد که در پیش است. جامعه بهائی در اختتام سلسله جدید نقشه‌ها، می‌باید قابلیت‌هایی را کسب نموده باشد که در حال حاضر به راحتی مشهود نیست. شما در مشاورات چند روز آینده‌تان آنچه را که لازمه ایجاد یک چنین جامعه مستحکمی است مورد بررسی قرار خواهید داد.

حضرت بهاءالله می‌فرمایند که ”عباد از برای اصلاح و الفت و اتحاد از عدم بوجود آمده‌اند“. اصول و تعالیمی که تحقق این مقصد را عملی می‌سازد از قلم اعلیٰ عزّ و نزل یافته است. ساختن اجتماعی که این مقصد جمعی را آگاهانه پیگیری کند نه فقط وظیفه نسل کنونی بلکه وظیفه نسل‌های بسیاری در آینده است و پیروان حضرت بهاءالله از همه کسانی که در این راه در کنارشان می‌کوشند استقبال می‌کنند. بنا کردن چنین اجتماعی به معنای یادگیری چگونگی ایجاد جوامعی فعال، پویا و برون‌گرا است؛ به معنای یادگیری نحوه پیشرفت روحانی و مادی است؛ به معنای یادگیری طرز مشارکت در گفتمان‌هایی است که تأثیرگذار بر مسیر آن پیشرفت می‌باشد. این میادین فعالیت طبیعتاً برای همه آشنا است. از یک نقطه نظر، هر کدام از دیگری متمایز و با ویژگی‌ها و الزامات مخصوص خود می‌باشد ولی در عین حال همگی طرق بیدار کردن نیروهای نهفته در روح انسانند و هدایت آن نیروها در جهت بهبود اجتماع. این مجهودات توأمأ وسیله بروز قوایی است که حضرت ولی‌امرالله آن را ”نیروی اجتماع‌سازی“ آیین بهائی توصیف فرموده‌اند. این قوه مکنونه امر مبارک حضرت بهاءالله حتی در تلاش‌های نوشکفته یک جامعه بهائی نیز که در حال یادگیری ارائه خدمت به عالم انسانی و ترویج کلام الهی است به خوبی نمایان است. و هرچند فاصله کنونی با آن اجتماع جهانی توصیف شده در آثار حضرت بهاءالله هنوز بسیار زیاد

است ولی بسیاری جوامعی که برای به کارگیری تعالیم مبارکش در واقعیت اجتماعی خود، صمیمانه مشغول یادگیری هستند. خوشا به حال نفوسی که با وقوف به عظمت این یوم مبارک و به اهمیت اقدامات خود همواره در راه ایجاد اجتماعی بر اساس تعالیم الهی مجدداً تلاش می‌کنند.

سلسله نقشه‌های جهانی کنونی که در عید اعظم رضوان آغاز شد بیست و پنج سال تمام ادامه خواهد داشت، سفینه امر الله را به قرن سوم عصر بهائی خواهد رساند و در رضوان سال ۲۰۴۶ به پایان خواهد رسید. عالم بهائی طی این دوران بر یک هدف واحد تمرکز خواهد داشت: ظهور و بروز بیش از پیش نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی. پیگیری این هدف کلی مستلزم افزایش بیشتر قابلیت در فرد مؤمن، جامعه محلی و مؤسسات بهائی است. این سه شرکت‌کننده دائمی نقشه، هر یک سهمی در اجرای آن دارند و هر یک دارای قابلیت‌ها و خصوصیات هستند که باید پرورش یابد. اما هیچ یک به تنهایی قادر به ظاهر ساختن کامل استعدادهای بالقوه خود نیست. از طریق تقویت روابط پویایشان با یکدیگر است که توانایی‌هایشان توأم گشته، چندین برابر می‌شود. حضرت عبدالبهاء تشریح می‌فرمایند که هر چقدر صفات همکاری و کمک متقابل در میان مردمان فزونی یابد به همان نسبت "جمعیت بشریه در ترقی و سعادت قدم پیشتر نهد"؛ این اصل در آیین بهائی شاخص و شکل‌دهنده تعاملات بین افراد، مؤسسات و جوامع می‌باشد و همکل امر الله را از نیروی اخلاقی و سلامت روحانی برخوردار می‌سازد.

نفوس مشتعلی که از طریق فرایندهای نقشه برمی‌خیزند طالب درک عمیق‌تری از تعالیم حضرت بهاء الله و بهره‌مندی از این "دریاق اعظم" "برای جمیع امراض" می‌باشند و خواهان اعمال آن بر حسب نیازمندی‌های اجتماع‌شان؛ متعهد به سعادت همگانند و می‌دانند که آسایش و رفاه افراد، مشروط به آسایش و رفاه جامعه بشری است. این نفوس شهروندانی وفادارند که از حزب‌گرایی و رقابت برای کسب قدرت دنیوی احتراز می‌جویند. توجه‌شان در عوض معطوف به فرارفتن از تفاوت‌ها، به هماهنگ کردن دیدگاه‌ها و به ترویج مشورت در تصمیم‌گیری‌ها است. تأکیدشان بر صفات و رفتاری مانند امانت و صداقت، همکاری و تعاون، صبر و شکیبایی است که عناصر سازنده یک نظم اجتماعی پایدار می‌باشد. آنان مروج خردگرایی و علم‌اند که لازمه پیشرفت بشر است. بردباری و تفاهم را ترویج می‌کنند و با بالاترین اولییتی که برای یگانگی ذاتی نوع بشر قائلند هر فردی را شریکی بالقوه جهت همکاری می‌دانند و می‌کوشند تا حس دوستی و اخوت را حتی در بین گروه‌هایی ترویج دهند که با یکدیگر سوابق دشمنی داشته‌اند. آگاهند که نیروهای مکتب مادی‌گرایی چگونه در اطراف‌شان دست‌اندرکارند و به خوبی شاهد بی‌عدالتی‌های متعدد موجود در جهان هستند ولی به همان اندازه بینشی روشن در باره قدرت خلاقه وحدت و قابلیت بشریت برای نوع دوستی دارند. آنان به قدرتی که دین حقیقی برای تقلیب قلوب و رفع بی‌اعتمادی دارد معتقدند و بنا بر این با اطمینان بر آنچه که آینده در بردارد می‌کوشند تا شرایطی را ایجاد کنند که در آن پیشرفت امکان‌پذیر باشد. عقایدشان را آزادانه با دیگران در میان می‌گذارند، آزادی وجدان و اندیشه افراد را محترم می‌شمرند، و هرگز معیارهای خود را بر کسی تحمیل نمی‌کنند. و در حالی که ادعایی به

داشتن همهٔ پاسخ‌ها ندارند، به آنچه که یاد گرفته‌اند و آنچه که هنوز باید یاد بگیرند کاملاً واقفند. تلاش‌هایشان با روند متناوب عمل و تأمل به پیش می‌رود و از مواجهه با موانع هراسی ندارند. در محل‌هایی که تعداد فزاینده‌ای مشغول کمک به ساختن جوامعی با این خصوصیات هستند قدرت امرالله برای تقلیب زندگی اجتماعی مردم و نیز حیات درونی افراد بیش از پیش مشهود و آشکار است. اطمینان داریم که پیگیری مجدانهٔ هدف اصلی نقشه موجب پیدایش تعداد بسیار زیادی از چنین جوامع خواهد گشت.

حرکت محدوده‌های جغرافیایی

جلوهٔ عظیم‌تری از نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی قبل از هر چیز محتاج حصول پیشرفت بیشتری در فرایند دخول افواج در همهٔ نقاط جهان می‌باشد. اقدامات اساساً روحانی انتشار وسیع تر انوار ظهور حضرت بهاءالله و گسترش عمیق‌تر ریشه‌های شجرهٔ امر مبارک در اجتماع همانا دست‌آوردهای قابل‌سنجشی دارد: تعداد محدوده‌های جغرافیایی با یک برنامهٔ رشد، و میزان پیشرفتی که هر برنامه حاصل نموده است. وسایل لازم برای پیشرفت سریع این دو دست‌آورد حال موجود است. هدفی که جامعهٔ اسم اعظم باید طی سلسله نقشه‌های جهانی جاری مشتاق تحقق آن باشد تأسیس برنامه‌های فشردهٔ رشد در همهٔ محدوده‌های جغرافیایی عالم است. این هدف سنگین و دشوار مستلزم گسترش دامنه و پیشرفت فعالیت‌ها به مقیاسی بی‌سابقه است. حرکت سریع به سوی این هدف باید در طی نقشهٔ نه‌ساله حاصل گردد.

از شما می‌خواهیم که در اولین قدم، محافل روحانی ملی و شوراهای منطقه‌ای بهائی را مساعدت نمایید تا معین کنند آیا تعدیلی در طرح‌شان برای تقسیم‌بندی محدوده‌های جغرافیایی مثمر‌تر خواهد بود یا خیر. همانطور که مطلعید یک محدودهٔ جغرافیایی ناحیه‌ای است که در آن فعالیت‌های نقشه را می‌توان به طریقی قابل اداره و پایدار به پیش برد. در طول بیست و یک سال گذشته یادگیری‌های فراوانی در بارهٔ وسعت یک محدودهٔ جغرافیایی "قابل اداره" در شرایط مختلف و در مناطق مختلف جهان به دست آمده و تغییراتی هم در بعضی کشورها به خاطر رشدی که واقع شده، هم اکنون در حال بررسی است. این تجدید نظرها در بسیاری موارد به هیچ تغییری منتهی نخواهد شد اما در بعضی موارد منجر به تقسیم یا کاهش وسعت یک محدودهٔ جغرافیایی خواهد شد و گه‌گاهی نیز یک محدودهٔ جغرافیایی ممکن است بزرگ‌تر شود. ناحیه‌هایی را که به علت شرایط طبیعی دارای جمعیت پراکنده‌ای است می‌توان از طرح تقسیم‌بندی محدودهٔ جغرافیایی مستثنا داشت. احبایی که در چنین نقاطی سکونت دارند البته از عناصر هر چه بیشتری از چارچوب عمل را که در شرایط آنان قابل اجرا باشد استفاده خواهند کرد.

حرکت محدوده‌های جغرافیایی در مسیر یک پیوستار توسعه، الگوی اساسی ترویج و تحکیم جامعه باقی خواهد ماند. ویژگی‌های مسیر توسعه که باید دنبال شود، به خصوص اولین، دومین و سومین نماد رشد که نشانهٔ

پیشرفت در این راه است برای دوستان از پیام‌های گذشته این جمع و از تجارب خودشان کاملاً روشن است و لزومی به تکرار آنچه قبلاً بیان کرده‌ایم نمی‌بینیم. انتظار داریم که در پایان نقشه جاری یک‌ساله در بیش از ۶۰۰۰ محدوده جغرافیایی برنامه‌های رشد در حال اجرا باشد، نزدیک به ۵۰۰۰ از این محدوده‌ها از دومین نماد گذشته باشد، و در ۱۳۰۰ محدوده احبای عزیز به پیشرفت‌های فراتری نائل آمده باشند. این ارقام در طی نقشه نه‌ساله آینده باید به میزان قابل ملاحظه‌ای افزایش یابد. بعد از اینکه تعدیل طرح تقسیم‌بندی محدوده‌های جغرافیایی در هر کشور انجام شد از شما تقاضا می‌کنیم که با محافل روحانی ملی و شوراهای منطقه‌ای همکاری نمایید تا تعداد محدوده‌های جغرافیایی که طی نقشه امکان گذشتن به ترتیب از اولین، دومین و سومین نماد رشد را دارند پیش‌بینی شود. باید توجه داشت که منظور از این ارقام فقط یک برآورد بر مبنای آگاهی کنونی است. بعداً می‌توان آنها را در صورت لزوم تعدیل و تلطیف نمود و لزومی به صرف وقت طولانی روی آن نیست. درخواست این جمع آنست که نتایج این برآوردها تا نوروز به مرکز جهانی بهائی ارسال گردد. آنگاه این مشتاقان قادر خواهند بود تا در رضوان جمع اهداف و آمال عالم بهائی را برای نقشه نه‌ساله اعلام نمایند.

آگاه و مطلعیم که مناطق و کشورهای هستند که در آنها توسعه امر الله هنوز در مراحل ابتدایی است و نیاز مبرمی وجود دارد که این مناطق نیز از یادگیری‌های عالم بهائی درباره تسریع فرایند رشد بهره‌مند گردند. برای ترقی یک منطقه، وجود یک محدوده جغرافیایی که از سومین نماد رشد عبور کرده باشد بسیار ارزشمند است. همین که دوستان در یک محدوده جغرافیایی معین قابلیت‌هایی را که لازمه چنین پیشرفتی است کسب کنند و وسایل انتشار بینش‌ها و در میان گذاشتن تجربیات راجع به مجهودات جامعه‌سازی فراهم شود، آنگاه تسریع کار ترویج و تحکیم در محدوده‌های جغرافیایی اطراف میسر می‌گردد. با در نظر گرفتن این نکته، بسیار حائز اهمیت است که در طی نقشه نه‌ساله، فرایند رشد در هر کشور و هر منطقه حد اقل در یک محدوده جغرافیایی به این درجه از پیشرفت نائل گردد. حصول این پیشرفت یکی از اهداف اصلی نقشه است و مستلزم کوشش بی‌وقفه و هماهنگ نفوسی از خود گذشته و فداکار. دارالتبلیغ بین‌المللی آماده است تا برای به اجرا گذاشتن چند راه‌برد جهت تحقق این هدف با شما همکاری نماید. مهم‌ترین اینها اعزام گروه‌های مهاجرین بین‌المللی و داخلی است که با چارچوب عمل آشنا هستند و آماده‌اند که وقت و نیروی قابل ملاحظه‌ای را طی چند سال صرف خدمت نمایند. شما باید لزوم فوریت تشویق مؤمنینی را که می‌توانند به تاسی از اسلاف روحانی خود قیام نمایند تا انوار امر مبارک در هر سرزمین بدرخشد به محافل ملی و شوراهای منطقه‌ای بهائی خاطر نشان سازید. این مشتاقان به خصوص ناظر به آن مناطق و محدوده‌های جغرافیایی هستیم که با توانایی و تجربه‌ای که اندوخته‌اند جریانی را از اعزام مهاجرین به نقاطی که نیاز به کمک دارند به حرکت درآورند و همچنین از طرق دیگر نیز آنان را حمایت نمایند. جریان یافتن این حمایت، یکی دیگر از طرقی است که توسط آن روح همکاری و تشریک مساعی که لازمه پیشرفت است در اقدام سیستماتیک ظاهر می‌شود.

توفیقات سلسله نقشه‌های قبلی، به خصوص آخرین نقشه پنج‌ساله، بدون پیشرفت قابل ملاحظه در امر تبلیغ قابل حصول نبود. یک بُعد مهم این امر قابلیت اشتغال به گفتگوهای در مضامین روحانی است، قابلیت‌هایی که در پیام این جمع خطاب به کنفرانس شما در سال ۲۰۱۵ مورد بررسی قرار گرفت و توضیح دادیم که چگونه این قابلیت از طریق شرکت در دوره‌های مؤسسه آموزشی و با کسب تجربیات عملی حاصل می‌گردد. بدیهی است که بسط الگوی فعالیت در سطح مردمی موجب ایجاد محیط‌های متنوعی می‌شود که در آن نفوس مستعد — گاهی تمامی خانواده یا گروه‌های هم‌تراز — می‌توانند در گفتگوهای هدفمند شرکت نمایند، گفتگوهایی که موجب بروز علاقه به دیدگاه آیین بهائی و نفس مبارک حضرت بهاء‌الله می‌گردد. بسیاری از چنین افراد به مرور زمان به خصوص با حصول اعتماد به نفس برای مشارکت در حیات جامعه از طریق خدمت، خود را هم‌بسته به جامعه بهائی می‌شمرند. جامعه نیز البته از هرگونه میزان ارتباطی که یک شخص مایل است داشته باشد استقبال می‌کند. اما شناختن حضرت بهاء‌الله به عنوان مظهر ظهور الهی و قبول مواهب و مسئولیت‌هایی که منحصرأ مربوط به عضویت در جامعه بهائی می‌گردد لحظه‌ای است بی‌نظیر و استثنایی در رشد روحانی هر شخص و امری است کاملاً متمایز از مشارکت مستمر در فعالیت‌های بهائی یا حمایت از اصول آیین بهائی. تجربه نشان داده است که محیط ایجاد شده از طریق مجهودات جامعه‌سازی در یک محل هر شخصی را که مایل است قادر می‌سازد که آن گام را نسبتاً به آسانی بردارد. در هر کجا که این مجهودات جریان دارد احباً باید همواره متوجه باشند که ابواب امر الهی به روی همه باز است و کسانی که در آستانه آن ایستاده‌اند را خوش آمد گویند. در آن نواحی که مدت‌هاست این مجهودات به خوبی استقرار یافته، بسیاری از احباً درمی‌یابند که الگویی از فعالیت پویا و در حال گسترش می‌تواند طبیعتاً منجر به اظهار تمایل خانواده‌ها، گروه‌های دوست و حتی اعضای چندین خانواده به دخول به امر الهی گردد. زیرا در فضاهایی که امکان پیوستن به جامعه را بتوان واضحاً در بین همه کسانی که حس مشترکی از هویت جمعی دارند مورد بحث قرار داد، نفوس می‌توانند به راحتی و با اطمینان این گام را با یکدیگر بردارند. مؤسسات بهائی، به خصوص محافل روحانی محلی، باید ذهنیتی اتخاذ نمایند که چنین تحوّل را میسر می‌سازد و در رفع هر مانعی بکوشند.

از شما و معاونین تان می‌خواهیم که احباً را در هر جا که ساکنند مساعدت نمایید که متناوباً راجع به طرق مؤثر تبلیغ امر الله در محیط اطراف خود تأمل و تفکر نمایند و در قلوب خود ذوق و شوق تبلیغ را که جاذب تأییدات ملکوت الهی است مشتعل سازند. نفوسی که از موهبت ایمان برخوردار شده‌اند طبیعتاً مشتاق اهدای این هدیه به همگان‌اند و همیشه جویای گواهی شنوا. محیط‌ها و شرایط مختلف رویکردهای مختلفی را ایجاد می‌نماید و دوستان باید همواره در یک فرایند مستمر یادگیری در باره مؤثرترین روش در محل زندگی خود مشغول خدمت باشند.

یادگیری از محدوده‌های جغرافیایی پیشرفته

شش سال قبل خصوصیات یک محدوده جغرافیایی که دوستان در آن از نماد سوم در مسیر پیوستار رشد گذشته‌اند را توصیف کردیم. رسیدن به این مرحله حاکی از فعالیت‌های فشرده در محله‌ها و روستاهای خاص و همچنین تلاش‌های هماهنگ شده توسط عموم احبای ساکن در سراسر محدوده جغرافیایی است یا به عبارت دیگر، نتیجه قوت گرفتن یک روحیه مشارکت عمومی در فعالیت‌های جامعه‌سازی می‌باشد. این روحیه مشارکت عمومی در عمل به معنای حرکت و فعالیت تعداد قابل توجهی از احبای است که به نحوی مبتکرانه و هوشمندانه چارچوب عمل نقشه را برحسب واقعیت شرایط خود به کار می‌گیرند، فارغ از اینکه در چه محلی در محدوده جغرافیایی زندگی می‌کنند، و این مستلزم آن است که خانواده‌ها و احبای با هم به انجام امور پردازند و آگاهانه تصمیم بگیرند که خود را اجزای هسته مرکزی یک گروه در حال تزايد به شمار آرند. چنین گروهی از دوستان، دایره شرکت‌کنندگان در فعالیت‌هایشان را از طریق همکاری با افرادی که با آنان از طرق و در فضاهای مختلف در تماسند و همچنین از طریق همراهی کردن کسانی که در کنارشان به خدمت قیام کرده‌اند گسترش می‌دهند. این تلاش‌ها مزیت بسیار فراوان دارد. حتی وقتی یک محدوده جغرافیایی شامل مراکز متعدد فعالیت فشرده می‌باشد، تلاش در دیگر نقاط محدوده ممکن است هنوز بخش بزرگی از جمیع فعالیت‌های در حال انجام را در برگیرد. در این رابطه، از گام‌هایی نیز که در برخی از محدوده‌های جغرافیایی به طور سیستماتیک برای تماس با یک جمعیت خاص که استعداد روحانی نشان داده ولی در سراسر محدوده پراکنده‌اند برداشته می‌شود تقدیر می‌کنیم. این گام‌ها را می‌توان نوعی مخصوص از فعالیت جامعه‌سازی که بسیار نویدبخش و امیدوارکننده است محسوب نمود. با افزایش مشارکت به صورت مختلف در فعالیت‌های نقشه فرصت‌های فراوانی برای دوستان فراهم می‌آید که از تجربیات یکدیگر بهره‌مند شده شوق تبلیغ را در دل همدیگر برافروزند.

وقتی تعداد زیادی از ساکنین محله‌ها و روستاهای مستعد شروع به شرکت کردن در فعالیت‌های امری نمایند، توجه بیشتری به هماهنگ‌سازی فعالیت‌ها منظور می‌گردد تا بتوان از عهده پیچیدگی‌های مندمج در آن برآمد. در هر کدام از این مراکز، ترتیباتی جمعی بین گروه‌هایی از خانواده‌ها برای هماهنگی فعالیت‌های جامعه‌سازی ایجاد می‌شود و به تدریج خانواده‌های مجاورشان را نیز در بر می‌گیرد؛ گروهی متشکل از دوستان به تشویق و حمایت مجهودات می‌پردازد. حیات روزانه در چنین محل‌ها با فرهنگی که در آن عبادت و خدمت فعالیت‌های محبوب تعداد کثیری از مردم می‌باشد منطبق می‌گردد. جلسات روح‌افزا و منظم جامعه که در بعضی موارد شامل کمپ و فستیوال نیز می‌باشد بیش از پیش تشکیل می‌شود و موسیقی و سرود از ویژگی‌های برجسته این گردهمایی‌ها است. هنر به طور کلی که برآستی بخشی جدانشدنی از توسعه یک جامعه از ابتدا محسوب می‌شود در چنین جمع‌ها عاملی مهم برای ایجاد سرور، تقویت پیوند اتحاد، نشر دانش و آگاهی، و تحکیم تفاهم، و همچنین آشنا ساختن اجتماع بزرگ با اصول امر مبارک می‌گردد. تمرکز کامل بر برون‌گرایی طبیعتاً همچنان باقی می‌ماند، یعنی تمرکز به یافتن طرقی برای در میان گذاشتن مستمر یک الگوی عمل شکوفا با نفوسی که هنوز با امر مبارک آشنا نیستند.

در این میان پدیده دلگرم‌کننده‌ای مشاهده کرده‌ایم که بروز نشانه‌های اولیه آن را به عنوان یک مرز جدید یادگیری در پیام این جمع به کنفرانس سال ۲۰۱۵ شما توصیف نمودیم. اگرچه یادگیری راجع به نحوه دربرگرفتن تعداد فزاینده‌ای از نفوس همواره خصیصه هر محدوده جغرافیایی بعد از عبور از سوّمین نماد رشد است معذک زمانی که بخش قابل توجهی از جمعیت یک محلّ خاص در فعالیت‌های جامعه‌سازی شرکت می‌کنند آنگاه دامنه مجهوداتی که دوستان بر آن تمرکز دارند گسترش می‌یابد. این مشارکت ممکن است فقط به ناحیه مسکونی خاصی در یک محدوده جغرافیایی یا در چندین ناحیه مشابه آن و یا در یک روستا محدود باشد؛ نقاط دیگر محدودده ممکن است هنوز مشمول این واقعیت نباشند. اما در چنین محلّ‌هایی افکار دوستانی که در سطح مردمی خدمت می‌کنند اکنون به نحوی فزاینده معطوف به پیشرفت و رفاه همه ساکنین اطراف است. مؤسّسات بهائی مسئولیت خود را در قبال تعلیم و تربیت روحانی تمامی یک نسل از کودکان و نوجوانانی که قبلاً اکثر یا حتی همه آنان احیاناً در فعالیت‌های جامعه شرکت کرده‌اند، با اشتیاق بیشتری احساس می‌کنند. محافل روحانی محلّی روابط خود را با اولیای امور و رهبران محلی استحکام می‌بخشند و حتی رسماً وارد همکاری می‌شوند و توجه بیشتری به ازدیاد ابتکارات اقدام اجتماعی برخاسته از گروه‌های نوجوانان، جوانان، زنان، خانواده‌ها و یا سایر کسانی که به نیازهای پیرامون خود پاسخ می‌دهند مبذول می‌دارند. میزان و تنوع فعالیت‌ها به تنهایی ایجاب می‌کند که اعضای هیئت معاونت چندین مساعد برای خدمت در یک روستا یا محله معین کنند؛ هر مساعدی ممکن است یک یا چند خطّ عمل را پیروی کند، توصیه و مساعدت برحسب لزوم ارائه نماید، و جریان فرایندها را شدت و حدّت بخشد.

ساکنین نقاطی که فعالیت‌های نقشه تا این حد در آن گسترش و تعمیم پیدا کرده حال دارای قابلیت چشمگیر برای هدایت مسیر پیشرفت خویش هستند و مؤسّسات و نهادهای بهائی حال بینش عمیق‌تری از مسئولیت‌های خود دارند. این مسئولیت‌ها البته هنوز شامل داشتن سیستم‌هایی مستحکم برای ادامه قابلیت‌سازی و حمایت از نفوسی است که ابتکار عمل نشان می‌دهند. ولی پیشرفت جامعه بیش از گذشته بستگی به آن دارد که مؤسّسات و نهادهای محلی از فشارهای اجتماعی فعال در محیط آگاه بوده در حفظ یک پارچگی مجهودات مختلف جامعه کوشا باشند. در خلال این پیشرفت، رابطه جامعه بهائی با اجتماع اطراف دست‌خوش تغییری عمیق می‌گردد. با ساختارهای رسمی اداری و ترتیبات غیر رسمی همکاری، جامعه بهائی شرکت‌کننده‌ای شناخته شده در اجتماع گشته است، شرکت‌کننده‌ای که آماده است مسئولیت‌های مهمی را عهده‌دار شود و به فرایند یادگیری جمعی وسیع در مورد پیشرفت روحانی و مادی سرعت بخشد. در عین حال همچنان که اجتماع آغوش بازی برای بسیاری از جنبه‌های حیات جامعه بهائی نشان می‌دهد و روح وحدت‌آفرین آن را استنشاق می‌نماید، پویایی و تحرک ایجاد شده اجازه می‌دهد که گروه‌های متنوع با الهام از بینش حضرت بهاء‌الله در باره وحدت عالم انسانی در یک حرکت مشترک به هم بپیوندند. امروز تعداد نقاطی که الگوی حیات جامعه بهائی در آن به این حد

گسترش و تعمیم یافته نسبتاً محدود است ولی این تعداد در حال ازدیاد است. ظهور و بروز نیروی اجتماع‌سازی امر بهائی در این محل‌ها به طور بی‌سابقه‌ای مشهود است.

گسترش فعالیت بهائی در این مقیاس در همه جا طبیعتاً مورد انتظار نیست. لازم است تفاوتی که از شرایط و اوضاع در یک محدوده جغرافیایی یا قسمت‌هایی از یک محدوده و از خصوصیات مردم آن، یعنی واقعیت شرایط محیط ناشی می‌شود درک گردد. بنا بر این طرفی که نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی در محیط‌های مختلف بروز و تحقق می‌یابد متفاوت خواهد بود. اما صرف نظر از میزان گسترش حیات جامعه بهائی در میان ساکنین یک ناحیه خاص و حتی صرف نظر از ترقی یک برنامه رشد در یک محدوده جغرافیایی یا سطح فعالیت در یک محله یا روستا، چالشی که دوستان قائم به خدمت در سطح مردمی با آن مواجه‌اند اساساً در همه جا یکسان است. این دوستان باید بتوانند واقعیت محدود خود را قرائت کنند و از خود سؤال نمایند: با توجه به امکانات و الزامات موجود، اهداف مناسبی که در دوره یا دوره‌های آینده باید دنبال شود کدامند. برای مطرح نمودن این سؤال و اطمینان از تعیین استراتژی مناسب، شما و معاونین‌تان در موقعیت مطلوبی قرار دارید. یادگیری‌های بسیاری را می‌توان از تجربه دوستان در محدوده‌های جغرافیایی مشابه کسب کرد زیرا جامعه‌ای که یک قدم در همان مسیر جلوتر است می‌تواند بینش‌های ارزنده‌ای در باره هدف مورد نظر ارائه دهد. هنگامی که دوستان در باره آنچه با آن مواجهند تفکر و تأمل کنند ملاحظه خواهند کرد که برای هر جامعه‌ای هدفی قابل اجرا موجود است و برای هر هدفی راهی برای وصول به آن. در افق این مسیر آیین نمی‌توانیم با چشم بصیرت وجود مبارک حضرت بهاءالله را مشاهده کنیم که زمام امور بشر را در یک دست گرفته و با دست دیگر به همگان صلا می‌زند که بشتابید، بشتابید؟

مشارکت در تقلیب اجتماعی

توجه آیین حضرت بهاءالله به تقلیب حیات باطنی نوع انسان و محیط اجتماعی او است. در مکتوبی صادره از جانب حضرت ولی‌امرالله توضیح داده شده است که چطور محیط اجتماعی "جوی" فراهم می‌آورد که در آن نفوس می‌توانند "رشد روحانی نمایند و کاملاً نور خداوند را منعکس سازند، نوری که در ظهور حضرت بهاءالله متجلی است." یک علامت بارز برای ظهور و بروز نیروی اجتماع‌سازی امر مبارک در یک محدوده جغرافیایی همانا مساعی یک گروه دائم‌التزاید از ساکنان محل است که با الهام از تعالیم بهائی برای کمک به بهبود خصایل روحانی و شرایط اجتماعی جامعه بزرگ‌تری که به آن تعلق دارند کوشش می‌نمایند. تمرکز بهائیان بر قابلیت‌سازی برای خدمت وجه امتیاز مشارکت آنان است؛ رویکردی است بر اساس ایمان به اینکه هر جمعیت تواناست که عامل رشد و پیشرفت خود گردد.

با شدت یافتن فعالیت جامعه‌سازی در یک محدوده جغرافیایی، دوستان ناگزیر در مورد موانع اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی که مانع پیشرفت روحانی و مادی مردم است آگاهی بیشتری می‌یابند. کودکان و نوجوانانی که

برای تعلیم و تربیت کمبود امکانات دارند، دخترانی که با تحمیل ازدواج زودهنگام ناشی از رسوم سنتی مواجهند، خانواده‌هایی که برای دسترسی به سیستم‌های ناآشنای بهداشت محتاج کمک هستند، یک روستا که برای نیازهای اولیه با مشکل روبه‌روست، یا تعصبات دیرینه ناشی از میراث اختلافات میان گروه‌های مختلف — زمانی که یک جامعه بهائی از طریق مساعی اش در زمینه ترویج و تحکیم با چنین اوضاع و یا مشکلات متعدّد دیگری مواجه می‌شود الزاماً باید تا جایی که شرایطش اجازه می‌دهد به چنین واقعیتهایی پاسخ گوید. با تأمل بر این چنین اوضاعی روشن می‌شود که درون محدوده‌های جغرافیایی ترویج و تحکیم، اقدام اجتماعی، و مشارکت در گفت‌وگوهای رایج، همگی ابعاد مجهودات واحد، به هم پیوسته، و برون‌گرایی است که در سطح مردمی اجتماع صورت می‌گیرد. همه این مساعی بر طبق یک چارچوب عمل مشترک دنبال می‌شود و این نکته بالاتر از همه موجب انسجام الگوی کلی فعالیت‌ها می‌گردد.

نخستین حرکت‌ها در جهت اقدام اجتماعی در سطح مردمی در یک محدوده جغرافیایی وقتی دیده می‌شود که منابع انسانی موجود افزوده می‌گردد و قابلیت برای انجام طیف وسیع‌تری از وظایف گسترش می‌یابد. اگرچه بروز و استمرار ابتکارات اقدام اجتماعی در روستاها بسیار مشاهده می‌شود اما دوستان ساکن در شهرها نیز موفق به اجرای فعالیت‌ها و پروژه‌های متناسب با محیط اجتماعی خودشان شده‌اند، گاهی با همکاری با مدارس محلی، با نهادهای جامعه مدنی، و گاه حتی با نهادهای دولتی. اقدام اجتماعی در زمینه‌های مهمّ متعدّد در حال اجرا است از جمله در امور محیط زیست، کشاورزی، بهداشت، هنر، و به خصوص تعلیم و تربیت. در طول نقشه نه‌ساله و با در نظر گرفتن اینکه مطالعه دوره‌های خاصّ مؤسسه آموزشی مشوقّ فعالیت‌های بیشتری در این زمینه می‌شود، انتظار داریم که شاهد بسط و تکثیر اقدامات رسمی و غیررسمی برای توسعه اجتماعی و اقتصادی باشیم. برای استمرار فعالیت بعضی از این ابتکارات برخاسته از جامعه، نیاز به ساختارهای اداری ساده خواهد بود. محافل روحانی محلی در نقاطی که شرایط مساعد باشد باید تشویق شوند تا به یادگیری در باره بهترین راه پرورش ابتکارات جدید و ترویج کوشش‌های نوپا پردازند. در بعضی موارد، تأسیس یک سازمان ملهم از تعالیم بهائی جوابی به احتیاجات در یک حوزه خاصّ مجهودات خواهد بود و انتظار داریم که در طی نقشه آینده تعداد بیشتری از این سازمان‌ها تأسیس گردد. محافل روحانی ملی نیز به نوبه خود باید راه‌هایی بیابند تا از یادگیری‌های سطوح محلی جوامع‌شان به خوبی آگاه گردیده تجارب حاصله را تجزیه و تحلیل نمایند. این کار در بعضی نقاط مستلزم ایجاد نهادی مختصّ پیگیری اقدام اجتماعی خواهد بود. با نگاهی به سراسر عالم بهائی، مشاهده این‌که چطور این حوزه از مجهودات با تشویق و حمایت "سازمان توسعه بین‌المللی بهائی" ترقی نموده است موجب سرور این مشتاقان است.

قابلیت اشتغال به اقدام اجتماعی ارتباطی نزدیک با قابلیت مشارکت در گفت‌وگوهای اجتماعی دارد. در اصل، این قابلیت است برای مشارکت در یک گفت‌وگو راجع به مطلبی که بر زندگی افراد اثر می‌گذارد و دیدگاهی

ارائه می‌دهد که برگرفته از اصول و تجربیات بهائی است. بدین ترتیب این قابلیت مهارتی است که بسیاری از نفوس روزانه فرصت به کار بستن آن را دارند مثلاً در رابطه با تحصیلات یا حرفه‌ها، مهارتی که با شرکت در دوره‌های مؤسسه آموزشی پرورش می‌یابد و به صورتی رسمی‌تر، برای کار جامعه جهانی بهائی و دفاتر ملی امور روابط خارجی نقش عمده‌ای ایفا می‌کند. اما در ارتباط با بروز نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی در سطح مردمی، این قابلیت است که احتیاج به آن هنگامی بیشتر احساس می‌شود که تماس نزدیک با یک جمعیت از طریق فعالیت‌های ترویج و تحکیم، موجب افزایش آگاهی نسبت به مشکلات اجتماعی موجود در یک ناحیه و نیز اشتیاق ساکنین آن به فایز آمدن بر آنها گردد. با ازدیاد تعداد شرکت‌کنندگان در فعالیت‌های جامعه‌سازی، لازم است که جامعه بهائی نیز در مقام جمعی متحد، دیدگاه وزین خود را راجع به موانع پیشرفت اجتماعی و مسائلی که باری گران برفکر و روح نفوسی است که جامعه با آنها در تعامل است ارائه نماید. این نکته مقتضیات خاصی برای محافل روحانی محلی در بر دارد. در هر کجا که فعالیت‌های نقشه تا درجه‌ای عمومیت یافته، محفل محلی به تدریج در سطح وسیع‌تری به عنوان منبعی برای بصیرت اخلاقی مطمح نظر قرار می‌گیرد. با گذشت زمان مساعی برای مشارکت در گفتمان‌های اجتماعی منظم‌تر شده و بهائیان بهتر می‌توانند اطرافیان‌شان را در مشارکت سازنده و حصول اتفاق نظر از طریق مشورت کمک نمایند. فرصت‌ها برای در میان گذاشتن دیدگاه‌های بهائی با رهبران جامعه و شخصیت‌های صاحب منصب غنیمت شمرده شده و فضاهایی برای نمایندگان گروه‌های متفاوت و علاقمند ایجاد می‌شود که بتوان آنان را از طریق مشورت برای رسیدن به نقطه نظری مشترک مدد نمود. گام‌هایی که تا به حال برای یادگیری نحوه عرضه بینش‌های کسب شده از ظهور حضرت بهاء‌الله و تجارب جوامع بهائی در رابطه با حل مسائل مبرم اجتماعی برداشته شده موجب سرور این جمع است. مطمئناً طی نقشه نه‌ساله در این مورد یادگیری‌های بیشتری نیز حاصل خواهد شد.

مایلم بر این نکته تأکید نمایم که اقدام اجتماعی و مساعی در راه مشارکت در گفتمان‌های رایج در اجتماع، چه در گذشته و چه در حال، نه فقط در بستر رشد پدید آمده است بلکه همچنین نتیجه تلاش افراد بهائی برای کمک به پیشرفت اجتماع از طرق موجود بوده است. در پاسخ فردی خویش به دعوت حضرت بهاء‌الله برای کمک به اصلاح عالم، احباً به شیوه‌های گوناگون مشاغلی را برگزیده‌اند و همچنین فرصت‌هایی را یافته‌اند که فعالیت‌های گروه‌ها و سازمان‌های هم‌فکر را حمایت نمایند. پروژه‌های بزرگ و کوچک برای پاسخ به یک سری از مسائل اجتماعی بنیان گذاشته شده است. تعداد زیادی سازمان‌های ملهم از تعالیم بهائی توسط گروه‌هایی از افراد تأسیس شده تا برای تحقق اهداف متعدد متفاوتی اقدام نمایند و نهادهایی تخصصی نیز به منظور توجه به گفتمانی خاص ایجاد گردیده است. همه این کوشش‌ها در هر مقیاسی، از اصول و بینش‌هایی بهره‌مند بوده‌اند که فعالیت‌های سطح مردمی جامعه بهائی در سراسر عالم را هدایت می‌نماید و از هدیات حکیمانه محافل روحانی

محلی و ملی نیز نصیب برده‌اند. مشاهده تجلیات متنوع و هماهنگ ایمان پیروان مخلص جمال قدم برای پاسخگویی به آلام جهانی سرگردان و به شدت آشفته موجب سرور این مشتاقان است.

مجهودات آموزشی و مؤسسه آموزشی

براهمیت تعلیم و تربیت در مفهوم بهائی تقلیب روحانی و اجتماعی هر چقدر تأکید شود مبالغه نیست. جمال اقدس ابهی می‌فرماید: ”تجلی شمس اسم رب را در کلّ ملاحظه نمائید چه که در کلّ آثار تجلی این اسم مشهود است و تربیت کلّ منوط باو“. اهمیت تعلیم و تربیت در فعالیت‌های جامعه‌سازی مبرهن است و در زمینه اقدام اجتماعی تمهیدات تعلیم و تربیت شاخصه فعالیت بهائیان در اکثر نقاط عالم می‌باشد. مؤسسه آموزشی از برجسته‌ترین ساختارها و نهادهای ایجاد شده توسط عالم بهائی برای ارائه تعلیم و تربیت است. براساس وجود مؤسسات آموزشی ملی و منطقه‌ای با چنین کارایی و فعالیت در سراسر کره ارض از برترین ثمرات حاصله در سلسله نقشه‌های جهانی قبلی می‌باشد. قابلیت‌سازی برای خدمت در درون جوامع از طریق افزایش مداوم تعداد افرادی که از فرایند مؤسسه آموزشی بهره‌مند می‌گردند ویژگی اصلی سلسله نقشه‌های جاری باقی خواهد ماند. قابلیت ایجاد شده برای توسعه جامعه که حاصلش صدها هزار نفر با توانایی خدمت به عنوان راهنما، مشوق و معلم کلاس‌های کودکان می‌باشد، دست‌آوردی است تاریخی.

زمانی که مفهوم مؤسسه آموزشی را برای اولین بار معرفی کردیم در بستر نیاز به پرورش منابع انسانی بود، نفوسی که بتوانند وظایف ترویج و تحکیم را به عهده گیرند. در این برهه از زمان و در آغاز یک سلسله نقشه‌های جدید از شما عزیزان دعوت می‌کنیم که با دید وسیع‌تری به این موضوع بنگرید. شرکت در دوره‌های مؤسسه آموزشی به طور فزاینده احبای الهی را برای اشتغالی عمیق‌تر در حیات اجتماع آماده می‌سازد؛ به آنان دانش، بینش، و مهارت‌هایی اعطا می‌کند که بتوانند نه فقط به فرایند توسعه جامعه خود بلکه به پیشرفت اجتماع نیز کمک نمایند. مختصر آنکه مؤسسه آموزشی وسیله‌ای مؤثر برای به ظهور رساندن نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی است. اگرچه تهیه موادّ درسی برای پیشبرد این مقصد امری است درازمدت اما موادّ آموزشی فعلی برای ایجاد قابلیت برای طیف وسیعی از ابتکارات مفید بوده است. به علاوه، این مواد یک تجربه آموزشی منسجم از سنّ پنج‌سالگی تا سنّ نوجوانی و بزرگسالی ارائه می‌دهد و چون همتای مستقیم الگوی فعالیت‌ها در سطح مردمی عمل می‌کند. در این رابطه از مشاهده اینکه احباً در نقاط مختلف جهان و تحت شرایط اجتماعی و فرهنگی متفاوت بینش‌هایی بس غنی در باره جنبه‌های توسعه جامعه کسب نموده‌اند بسیار خرسندیم. برای اینکه این بینش‌ها و بینش‌هایی که در آینده پدیدار می‌شوند موجب بهره‌مندی وسیع‌تر جامعه بهائی گردد سیستم‌های لازم برای تهیه و بهبود موادّ آموزشی بایستی گسترش یابد. با در نظر داشتن این موضوع، رویکردی را برای هدایت این اقدام در سال‌های آینده به زودی توضیح خواهیم داد.

در خصوص افزایش قابلیت مؤسسات آموزشی برای ارائه هر یک از سه مرحله فرایند آموزشی، از مشاهده اینکه علاوه بر بسط و گسترش سیستم ارائه موادّ درسی، توجه فزاینده‌ای به افزایش کیفیت تجربه آموزشی نیز معطوف می‌گردد خوشنودیم. افزایش تدریجی درک تمام همکاران مؤسسه آموزشی از محتوای موادّ آموزشی یک نیاز مبرم است — یعنی درک اهداف، ساختار، اصول تعلیم و تربیتی، روش، مفاهیم اصلی و پیوستگی دروس مؤسسه. در این خصوص بسیاری از هیئت‌های مؤسسه آموزشی از حمایت گروه‌های همکار که در پیام این جمع خطاب به کنفرانس ۲۰۱۵ شما توصیف شده بود، بهره‌مند گشته‌اند. همچنین در برخی نقاط گروه‌های مجزاً تمرکز بر کلاس‌های کودکان، گروه‌های نوجوانان، و حلقه‌های مطالعه را آغاز کرده‌اند تا نکاتی را که به کارایی آنها کمک می‌کند شناسایی نموده، راه‌هایی برای کمک به افزایش قابلیت‌های دوستان قائم به خدمت در این مسیر بیابند. اعضای هیئت معاونت و مساعدین‌شان در یک منطقه در انتقال یادگیری‌ها به تعداد وسیع تری از دوستان در درون مراکز فعالیت فشرده و محدوده‌های هم‌جوار اغلب پیش‌گامند. افرادی که تجربه بیشتری در ترویج فعالیت‌های مؤسسه آموزشی دارند به عنوان افراد کاردان قائم به خدمتند و به ثبوت رسیده که در پیشرفت مؤسسات آموزشی که در مراحل اولیه توسعه می‌باشند بسیار مؤثرند. معمولاً اقدامات مشاورین قاره‌ای است که هر مؤسسه آموزشی را با بسیاری از بینش‌های ضروری که سایر مؤسسات آموزشی در ممالک و سرزمین‌های مجاور کسب نموده‌اند آشنا می‌نماید. مشاورین با گروه‌بندی مؤسسات آموزشی برحسب اندازه مجهودات‌شان ترتیباتی فراهم آورده‌اند تا بتوان یادگیری‌های حاصله توسط مجرب‌ترین مؤسسات آموزشی را به طور گسترده‌تری، غالباً از طریق سمینارهای رسمی، با سایر مؤسسات آموزشی در میان گذاشت. تمام این ترتیبات باید طی نقشه آینده استحکام یابد. در نقاطی که جایگاهی برای نشر یادگیری راجع به برنامه توان‌دهی روحانی به نوجوانان وجود دارد همکاری بین جایگاه یادگیری و مؤسسات آموزشی مربوطه بسیار پرثمر بوده است و می‌بایست افزایش یابد؛ پیگیری هدفی یگانه و اشتیاق مشترک برای مشاهده پیشرفت محدوده‌های جغرافیایی موجد شرایط مطلوب برای شکوفایی روحیه همکاری و مساعدت متقابل است. دانشی که تا به حال در باره عوامل تأثیرگذار بر کارایی فرایند مؤسسه آموزشی اندوخته شده بسیار وسیع است و انتظار داریم که دارالتبلیغ بین‌المللی این یادگیری‌ها را تنظیم نموده در دسترس شما قرار دهد.

آنچه در فوق توصیف نموده‌ایم یک سیستم آموزشی است که مستمراً در حال تلطیف است. این مستلزم آن است که افراد بسیاری به توسعه و گسترش هر چه بیشتر آن کمک نمایند؛ همچنین مؤسسات آموزشی و عموماً مؤسسات بهائی لازم است به گونه‌ای برنامه‌ریزی نمایند که افرادی که قابلیت‌های شایانی در حمایت از مجهودات آموزشی کسب کرده‌اند، بتوانند به خدمات خود ادامه دهند و در صورت تغییر شرایط زندگی‌شان باز هم از طرق مؤثر دیگری به مشارکت در فعالیت مؤسسه آموزشی مشغول گردند. با توجه به اهمیت کارایی فرایند مؤسسه آموزشی، هر یک از پیروان حضرت بهاء‌الله و بالاخص جوانان مشتاق خواهند بود به نحوی به پیشبرد آن کمک نمایند. مؤسسات آموزشی به خوبی آگاهند که شکوفا نمودن استعداد جوانان وظیفه‌ای است مقدس برای این

مؤسسات. حال از جوانان عزیز بهائی می‌خواهیم که توسعه آتیۀ مؤسسه آموزشی را از همان دید بنگرند. در آغاز مجهوداتی نه‌ساله در سراسر جامعه به منظور افزایش سطح کارآیی مؤسسه آموزشی انتظار داریم که شاهد یک حرکت پیش‌تازانه وسیع جوانان باشیم تا فرصت‌های موجود را در فضاهاى مختلف اجتماعى برای دعوت از نفوس به بهره‌مندی از برنامه‌های مؤسسه آموزشی مغتنم شمرند. برخی از جوانان قادر خواهند بود که یک مدّت از خدمت، احتمالاً چند سال متوالی را وقف تمهیدات آموزشی به خصوص برای نسل جوان‌تر از خودشان نمایند؛ برای بسیاری از آنان حمایت از فعالیت‌های مؤسسه آموزشی بعدی دائمی از زندگی در حین تحصیل و در دوران اشتغال به کار و امرار معاش‌شان خواهد بود؛ ولی برای همه آنان این خدمت باید یک تعهد ارزشمند باشد.

در بسیاری از نقاط عالم یک نتیجه طبیعی مشارکت افراد و خانواده‌ها در فرایند مؤسسه آموزشی، آگاهی بیشتر نسبت به اهمیت تعلیم و تربیت در همه شکل‌هایش بوده است. دوستانی که به عنوان معلم کلاس‌های کودکان به خدمت مشغولند علاقه خاصی به توسعه وسیع آموزش کودکان نشان می‌دهند در حالی که افرادی که در مقام راهنما و مشوق خادمند طبیعتاً در این فکرند که کسانی که در مرز بلوغ هستند، اعم از دختر و پسر، تا چه حد می‌توانند از تحصیلات مختلف که منحصر به دوره‌های مؤسسه آموزشی نیست بهره‌مند گردند. به عنوان مثال می‌توانند جوانان را به کارآموزی حرفه‌ای و یا به تحصیلات دانشگاهی تشویق نمایند. بسیار خوشود شدیم که چگونه در بسیاری از جوامع مشارکت تعداد کثیری در فرایند مؤسسه آموزشی تدریجاً این جنبه فرهنگ در یک جمعیت را تغییر داده است. مؤسسات بهائی باید این مسئولیت را بر عهده بگیرند که با افزایش آگاهی بدین‌سان، آرزوها و انگیزه‌های والای ایجاد شده در جوانان که همانا انگیزه تحصیل و کسب مهارت‌هایی است که به آنان فرصت یک عمر خدمت هدمند به اجتماع‌شان را خواهد داد به تحقق پیوندد. توسعه و پیشرفت درازمدت یک جامعه و بالمآل یک ملت از یک نسل به نسل دیگر تا حد بسیار زیادی بستگی به سرمایه‌گذاری بر روی افرادی دارد که مسئولیت پیشرفت جمعی اجتماع را بردوش دارند.

به این بررسی نقش محوری تعلیم و تربیت برای یک جامعه بر اساس اصول بهائی، یک نکته دیگر اضافه می‌نماییم. حضرت شوقی افندی براهمیت جد و جهد از طریق "مجهودات مستمر" برای کسب ادراک کافی از اهمیت ظهور عظیم حضرت بهاء‌الله تأکید بسیار فرموده‌اند. مؤسسه آموزشی وسیله‌ای بی‌نظیر برای آشنایی سیستماتیک نفوس بیشمار با چشمه حیات بخش آثار این امر اعظم و معانی بی‌کران کلمه الله است. اما کوشش احباً برای افزایش درک‌شان از امر مبارک و تعالیم آن البته منحصر به شرکت در فرایند مؤسسه آموزشی نیست. برآستی یکی از نشانه‌های قوی کارآیی یک مؤسسه آموزشی ایجاد عطش در شرکت‌کنندگان برای ادامه مطالعه امر حضرت بهاء‌الله می‌باشد چه به صورت انفرادی و چه جمعی، چه در فضاهاى رسمى ایجاد شده توسط مؤسسات بهائی و چه به طور غیررسمی. علاوه بر مطالعه آثار الهی مقتضیاتی که تعالیم برای جمیع مساعی بشری دارند از اهمیت بسیاری برخوردار است. نمونه‌ای قابل توجه از یک نوع تعلیم و تربیت که مؤمنین جوان را کمک می‌کند تا

با دیدگاه بهائی راجع به موضوعات مربوط به پیشرفت نوع بشر بهتر آشنا شوند شرکت در سمینارهایی است که توسط مؤسسه مطالعات رفاه جهانی ارائه می‌شود. با توجه به بحر وسیع این امر اعظم، بدیهی است که غورو غوص در اعماق آن اشتغال مادام‌العمر هر نفسی می‌باشد که مایل است ره خدمت پوید.

با توجه به نمایان شدن هر چه بیشتر نقش آیین بهائی در پیشرفت اجتماع در نقاط مختلف جهان، از جامعه بهائی به طور فزاینده‌ای خواسته خواهد شد تا اصولی را که ارائه و توصیه می‌کند روشن‌تر نماید و کارآیی‌اش را برای حل مشکلاتی که بشر با آن مواجه است نشان دهد. هر چه حیات فکری یک جامعه بیشتر شکوفا شود و نشو و نما نماید قابلیت پاسخ دادن به این دعوت بیشتر خواهد بود. از پیروان حضرت بهاء‌الله انتظار می‌رود که در عالم اندیشه، آنگونه خرد و درک روشن نشان دهند که درخور تعهدشان به پیشرفت مادی و معنوی در عالم عمل است.

افزایش قابلیت در اداره امور در همه سطوح

هشتاد سال پیش در مکتوبی صادره از جانب حضرت ولی‌ام‌الله در توصیف نظم اداری بهائی توضیح داده شده است که این نظم "اولین شکل‌گیری چیزی است که در آینده حیات اجتماعی و قوانین زندگی جامعه خواهد بود." امروز در آغاز قرن دوم عصر تکوین، نظم اداری بهائی به میزان قابل ملاحظه‌ای توسعه یافته است و توسعه مستمر آن برای ظاهر ساختن نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی لازم خواهد بود.

اداره امور در سطح مردمی البته با سیر رشد و تکامل محافل روحانی محلی ارتباط بسیار نزدیکی دارد. این بیوت عدل نوپا توسط حضرت شوقی افندی "تار و پود اصلی اجتماع بهائی و نیز زیربنای غایی ساختار اداری‌اش" توصیف شده‌اند و هیکل مبارک اهمیّت تشکیل آنها را تأکید می‌فرمایند. در سال ۱۹۹۵ خواستار برقراری مجدد رویه‌ای شدیم که مستلزم انتخاب همه محافل محلی از جمله تازه‌تأسیس در روز اول رضوان بود، نه در زمان دیگری از سال. این تغییر در رابطه با این حقیقت بود که اگرچه احبای خارج از یک محل می‌توانند به فرایند انتخابات کمک نمایند ولی مسئولیت اصلی انتخاب هر محفل و تداوم عملکردش بر عهده بهائیان آن مکان است و تا حدّ زیادی بستگی به آمادگی آنان برای به عهده گرفتن فعالیت‌های اداری دارد. در سال‌های اخیر ملاحظه شده است که چگونه در یک ناحیه با تثبیت یک الگوی عمل مبتنی بر تعالیم امر مبارک حسّ هویت بهائی می‌تواند به تدریج در بین افراد و خانواده‌های ساکن تقویت شود. بدین ترتیب تا زمانی که تشکیل یک محفل محلی امکان‌پذیر شود، جامعه غالباً میزانی از قابلیت در ارتباط با مجهودات جامعه‌سازی را کسب کرده است. با نزدیک شدن زمان تأسیس محفل، که نباید هم بی‌جهت به تأخیر افتد، مساعی جهت تقویت آگاهی به جوانب رسمی حیات جامعه در ارتباط با نظم اداری بهائی باید صورت گیرد. محفل محلی تأسیس شده در چنین محیط و شرایطی احتمالاً به خوبی به مسئولیت خود برای تشویق و تقویت آن فعالیت‌هایی که به پایداری و تداوم یک جامعه فعال و پویا کمک می‌کند واقف است. اما لازم خواهد بود این

محفل برای انجام طیف وسیعی از مسئولیت‌های دیگر نیز مهارت کسب کند و حمایت آن محفل از طرف معاونین شما و مساعدين آنان اهميت بسیار زیادی خواهد داشت. در پیام خود خطاب به کنفرانس سال ۲۰۱۰ شما، مسیر رشد و تکامل چنین محفلی را تشریح کردیم و به ابعاد گوناگون عملکرد آن که باید مورد توجه قرار گیرد اشاره نمودیم از جمله توانایی اداره و توسعه یک صندوق محلی و به مرور زمان حمایت از ابتکارات اقدام اجتماعی و تعامل با نهادهای دولتی محلی و جامعه مدنی. منافع حاصله برای جامعه‌ای که چنین محفلی به خدمتش قائم است نیازی به تفصیل ندارد.

از شما می‌خواهیم که در تعاملات خود با محافل روحانی ملی و شوراهای منطقه‌ای بهائی به موضوع تأسیس محافل روحانی محلی و تحکیم عملکردشان بالاخص در ناحیه‌هایی که ممکن است بر این جنبه از رشد تأکید کمتری شده باشد توجه خاص مبذول دارید. انتظار داریم که این رویه به افزایش سریع تعداد محافل محلی که سال به سال تشکیل می‌شوند کمک کند. مشاورات شما در بعضی از ممالک شامل بررسی این موضوع خواهد بود که آیا ترتیبات موجود برای تعیین حد و مرزهای محافل در نواحی روستایی مطلوب است یا خیر.

بینش قاطعی که حاصل گشته این است که میزان شناسایی و درک مقام و نقش محفل محلی در یک جامعه به عمق وقوف احباً به تقدس فرایند انتخابات و وظیفه‌شان برای مشارکت در آن در جوی کاملاً عاری از آلودگی تبلیغات و یا گرایش‌های قدرت‌طلبی دنیوی مرتبط است. با ازدیاد آگاهی در یک جامعه درباره اصول روحانی که زیربنای انتخابات بهائی است، مفهوم جدیدی شکل می‌گیرد که فراخواندن فردی به خدمت در یک مؤسسه بهائی به چه معنا است و درک اینکه ارتباط فرد، جامعه، و محفل محلی و نهادهایش با یکدیگر چگونه است افزایش می‌یابد. هر جا که تلاش سیستماتیک صورت گرفته تا گفتگو در یک جامعه راجع به تشکیل محفل محلی و اهداف آن شروع شود و سال به سال تداوم یابد، توانایی هیئت منتخب و پویایی حیات جامعه یکدیگر را متقابلاً تقویت می‌کنند.

این تأثیر متقابل به ویژه در دو سال گذشته در محل‌هایی که یک فرایند انتخاباتی دو مرحله‌ای را برای محفل روحانی محلی تصویب کرده‌ایم قابل توجه بوده است، رویکردی که بدایتش به دستورات حضرت عبدالبهاء خطاب به محفل روحانی طهران برمی‌گردد. در طول این مدت، بیست و دو محفل محلی در هشت کشور انتخابات را به این روش شروع کرده‌اند. این شیوه که از بسیاری جهات با انتخاب محفل روحانی ملی مشابهت دارد شامل تقسیم محل به واحدهایی است که از هر کدام از آنها یک یا چند نماینده انتخاب می‌شوند و سپس نمایندگان، اعضای محفل محلی را انتخاب می‌نمایند. با افزایش تعداد بهائیان ساکن در یک محل و افزایش قابلیت جامعه برای اداره پیچیدگی‌های امور، اجرای فرایند انتخاباتی دو مرحله‌ای بیشتر لازم می‌گردد.

بنا بر این انتظار می‌رود که در نقشه آینده اتخاذ این روش انتخاب محفل محلی را در مناطق بیشتری، هم شهری و هم روستایی، که شرایط موجود اجرای چنین روشی را ایجاب می‌کند تصویب نماییم.

محفل روحانی محلی به دلیل علاقه مبرمی که به یادگیری بهترین روش برای پیشبرد فعالیت جامعه‌سازی در ناحیه تحت اشرافش دارد با دوستان قائم به خدمت در هماهنگ‌سازی مجهودات در محدوده جغرافیایی به طور مرتب مشورت می‌کند. محفل، توسعه هر یک از مراکز فعالیت فشرده را از نزدیک پیگیری می‌کند علی‌الخصوص از طریق حمایت گروه‌های مؤمنین قائم به خدمت در آن محل که مشوق و محرک فرایند رشد هستند. به طور کلی هر چه احتیاج به سازماندهی فعالیت‌ها در سطح محل و یا در بخش‌هایی از آن مثلاً ترتیب دادن کمپین‌های ملاقات در منازل، همراهی خانواده‌هایی که جلسات دعا برگزار می‌کنند، و یا تشویق آنان به تشکیل گروه‌هایی جهت همکاری با یکدیگر افزایش می‌یابد، نقشی که محفل محلی می‌تواند در این رابطه ایفا نماید اهمیت بیشتری می‌یابد. در محل‌هایی که تعداد زیادی در فعالیت‌های بهائی مشارکت می‌کنند و زمانی که پیچیدگی کار یک محفل و مسئولیت‌های گوناگون و متعددش افزایش می‌یابد، محفل در مواردی متوجه می‌شود که لازم است برای کمک به منشی محفل دفتر و کارمندان معین گردد و نهایتاً نیاز به حظیره القدس محلی مناسبی بیشتر می‌شود.

هر چقدر محافل محلی سهم بیشتری از مسئولیت برای تقویت و توسعه جامعه به عهده گیرند، مساعی مؤسسات در سطح منطقه‌ای و ملی برای حمایت از آنها باید منظم‌تر شود. از اینکه نیاز به طوقی روشمند مورد توجه قرار گرفته است خوشنودیم، به عنوان مثال محافل ملی یا شوراهای منطقه‌ای جلساتی ادواری با منشی‌ها و دیگر اعضای هیئت عامله محافل محلی برگزار می‌نمایند تا در مورد بسط خطوط عمل خاصی مشورت کنند.

مناطق که در آن یک شورای منطقه‌ای قابلیت مضاعفی برای اداره امور کسب کرده است از جمله توانایی حمایت مناسب و هم‌زمان از بسیاری محدوده‌های جغرافیایی، این امر باعث تسریع پیشرفت در تمام منطقه گشته است. در پیام این جمع به کنفرانس سال ۲۰۱۵ شما اشاره شد که در کشورهای کوچک‌تری که نیازی به تأسیس شوراهای منطقه‌ای نیست باید یک ساختار رسمی در سطح ملی با وظیفه کمک به پیشرفت محدوده‌های جغرافیایی به وجود آید. از شما می‌خواهیم که در کشورهایی که هنوز این کار صورت نگرفته است با محافل ملی در مورد گام‌های لازم برای انتصاب این ساختار رسمی یعنی تشکیل یک لجنه ملی رشد با سه، پنج و یا هفت نفر عضو، مشورت کنید. محفل ملی با بهره‌گیری از یادگیری‌های حاصله از شوراهای منطقه‌ای در این زمینه باید به این نهاد آزادی عمل لازم برای تسهیل حرکت محدوده‌های جغرافیایی را بدهد. مسئولیت‌های این نهاد می‌تواند از جمله انتصاب لجنات تبلیغی ناحیه‌ای و تشویق آنها در خدمات‌شان، ترتیبات لازم جهت اعزام مهاجرین داخلی، حمایت از پروژه‌های تبلیغی و نشر مطبوعات پایه‌ای باشد. این لجنه از امکان همکاری

نزدیک با مؤسسه آموزشی، که خود یکی از نهادهای محفل ملی است، و نیز از همکاری با اعضای هیئت معاونت قائم به خدمت آن کشور بهره‌مند خواهد شد و همچنین می‌تواند مستقیماً با مشاور قاره‌ای مربوطه تماس برقرار کند. در حالی که محفل ملی طبیعتاً مایل به حفظ آشنایی مستمر خود با کار لجنه و نیز هدایت، حمایت و تشویق آن خواهد بود، ایجاد یک نهاد که وظیفه‌اش کلاً نشر نفحات الله است باید محفل را قادر سازد که توجه بیشتری به سایر مسائل مهم مبذول دارد. در ممالکی که شورای منطقه‌ای هنوز تشکیل نشده ولی مآلاً می‌تواند تأسیس شود باید اکنون یک لجنه ملی رشد منصوب گردد.

با جلوه و بروز قوای روحانی ناشی از پیگیری مجدانه نقشه، این قوا با مقاومت نیروهای خنثی‌کننده‌ای که بشریت را از رسیدن به بلوغ کامل بازمی‌دارند روبه‌رو می‌شوند. در مواجهه با چنین نیروهایی، پویایی خطوط عمل مختلف در سطح محلی باید حفظ و تقویت شود. این مسئولیت خطیر اهمیتی خاص برای اعضای هر دو هیئت معاونت دارد که وظایف متعدده و مبرم‌شان آنان را در ارتباط نزدیک با شرایط و اوضاع در سطح مردمی قرار می‌دهد و آنان را مترصد به هر امری می‌نماید که ممکن است بر روحیه جامعه اثرگذار باشد. اعضای هیئت‌های معاونت باید در فرهنگ‌ها و محیط‌های اجتماعی مختلف احباً را در رویارویی با انواع چالش‌های مختلف مساعدت نمایند: گروه‌هایی را که در گذشته متخاصم بوده‌اند کمک کنند تا از طریق پیگیری یک هدف مشترک به اتحاد رسند؛ یاد بگیرند که آداب و رسوم و گرایش‌های موروثی متعلق به دوران نوجوانی بشریت را کنار گذارند و بر همه تعصبات غلبه نمایند؛ از هرگونه گرایش به مشاهده امور با نگاه بدبینانه یا عیب‌جویانه اجتناب ورزند و در عوض دیدگاهی سازنده و مملو از اشتیاق داشته باشند؛ تساوی زن و مرد را به منصفه عمل درآورند؛ رخوت و بی‌تفاوتی را با انجام ابتکارات فردی از بین ببرند؛ مشارکت در اقدامات جمعی را بر احساسات مبتنی بر سلیقه شخصی ترجیح دهند؛ از قدرت تکنولوژی مدرن بهره‌گیرند بدون اینکه در برابر اثرات بالقوه سست‌کننده‌اش تسلیم شوند؛ حلاوت نشر نفحات الله و لذت خدمت به عالم انسانی را مرجح بر علائق دنیوی شمردند؛ افیون مصرف‌گرایی را رد کنند؛ از ایدئولوژی‌های مادی‌گرا و جهان‌بینی‌هایی را که با شدت ترویج می‌دهد رویگردان باشند، و به مشعل فروزان احکام و اصول خداوندگار چشم‌دوزند. این وظایف و وظایف بسیار دیگر مجموعه‌ای عظیم از مسئولیت‌های خطیر خیل مؤمنین است که باید طی سال‌هایی که مطمئناً جزو منقلب‌ترین سال‌های حیات بشری خواهد بود به تحقق آنها بپردازند. معاونین شما که در پیشبرد فرایند دخول افواج شایستگی خود را نشان داده‌اند باید به همان نحو قادر به رویارویی با چنین چالش‌هایی باشند، در هر زمان و هر مکان که پیش آید. باشد که با نمونه اعمال‌شان و وضوح نصایح پسندیده‌شان بتوانند دوستان را یاری دهند تا بر ایمان، اطمینان، و تعهدشان به یک زندگی مملو از خدمت بیفزایند و آنان را در ساختن جوامعی همراهی نمایند که مامن صلح و آرامش‌اند، جوامعی که بشر به ستوه آمده و هراسان بتواند به آن پناه برد.

طی سلسله نقشه‌های گذشته، قابلیت جامعه در حفظ تمرکز بر مبرم‌ترین نیازهای امر مبارک به عنوان یکی از مهم‌ترین توانایی‌های جامعه جلوه نمود. اما این حسّ تمرکز باید خطوط عمل متعددی را شامل شود، خطوطی که همگی باید بدون رقابت با یکدیگر به پیش روند. این امر مستلزم دیدگاهی وسیع، درکی ظریف و دقیق از الزامات هم‌زمان، انعطاف‌پذیری بیشتر و همکاری و الا تر مؤسّسات می‌باشد. آگاهی که منابع امر مبارک محدود است و افراد در وقت اندک خود با وظایف متعددی روبه‌رو هستند. اما با بسط نقشه در یک محلّ معین و با افزایش افرادی که به صفوف خادمین می‌پیوندند، جنبه‌های مختلف حیات یک جامعه بهائی غنی و پویا گام به گام ترقی خواهد کرد و نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی جلوه‌گر خواهد شد.

رسالتی تاریخی

امیدواریم که در این اوراق نظر شما را به این نکته جلب کرده باشیم که قابلیت امروز جامعه بهائی توأم با انضباطی که با تمسک به یک چارچوب عملی منسجم کسب کرده آن را آماده نموده تا تمامی منابع روحانی و مادّیش را به طور جدّی در بوته آزمایش قرار دهد. نقشه‌ای که به زودی آغاز خواهد شد اولین مشروع عمده در یک مبادرت مقدّس بیست و پنج‌ساله است که از نظر وسعت و اهمّیت چندین نسل را در بر می‌گیرد و انتظاراتی را شامل می‌شود که یادآور انتظارات حضرت ولیّ عزیز امرالله از افراد احبّاً، جامعه و مؤسّسات در آغاز نقشه منع ده‌ساله از عالم بهائی می‌بود. اگر دوستان به فضل قادر متعال در رسیدن به ارتفاعاتی از شجاعت و دلاوری که اکنون بدان دعوت می‌شوند موفق گردند، تجلیل تاریخ از اقدامات‌شان همانند تجلیل از اعمال شکوهمندی خواهد بود که زینت بخش صفحات تاریخ قرن اول عصر تکوین است.

اتکای ما به شما و محافل روحانی ملی است که در کلیّه مجهوداتی که به منظور آشنا کردن دوستان با ماهیت این مشروع جمعی انجام می‌شود، چشم‌انداز تاریخی کاملاً مدّ نظر قرار گیرد. نقص و کمبودهای مدنیّت امروزی علیرغم تمامی توانایی مادّیش واضح است و حکم صادره از قلم اعلیٰ چنین است: ”اما علمتم بانّا طوینا ما عند النّاس و بسطنا بساطاً آخر“. استقرار مدنیّت الهی به فرموده حضرت ولیّ عزیز امرالله ”غایت قصوی و مقصد اعلای آیین بهائی“ است. این مدنیّت باید بر روی اساسی‌ترین خصایل بنا گردد، خصایلی که عالم بسیار محتاج آن است: اتّحاد، امانت، حمایت متقابل، همکاری، یگانگی، از خودگذشتگی، صداقت، احساس مسئولیت، عطش یادگیری، و محبّت قلبی نسبت به عموم.

چقدر آرزومندیم که عالم انسانی منور به نور محبّت الهی گردد. چقدر مشتاقیم که ستایش حضرت پروردگار را از هر زبانی بشنویم. شما عزیزان که از شدّت اشتیاق‌مان آگاهی می‌دانید که با چه شور و شوقی سر به آستان مقدّس می‌نهیم و از حضرت بهاءالله می‌طلبیم که شما و تمام نفوسی را که آیین نازینش را ارج می‌نهند مجرای کامل برای جریان فیوضات زایدالوصفش نماید.

[امضا: بیت العدل اعظم]

THE UNIVERSAL HOUSE OF JUSTICE

1 January 2022

To all National Spiritual Assemblies

Dearly loved Friends,

Over the twenty-five-year period that ended at Ridván 2021, the endeavours of training institutes to help the friends enhance their capacity for service were central to progress. When, at the beginning of the last series of global Plans, we called for systematic attention to be given to devising methods for training large numbers of believers, institutes faced the task of developing their own materials or selecting from those readily available. Generally, institutes found it challenging to develop new materials; however, those that adopted the courses prepared by the Ruhi Institute were able to make rapid progress. Therefore, as was stated in our message to you of 28 December 2005, we determined that the books of the Ruhi Institute, which had proven their efficacy, would constitute the main sequence of courses of institutes everywhere at least for the remainder of that series of Plans. The extensive use of these courses, as well as of the lessons and texts for the spiritual education of children and junior youth, expedited the advance of the institute process across the globe. Now, with the Bahá'í world embarked on a new series of global Plans, we have considered again the question of the materials of training institutes and wish to convey our conclusions.

The knowledge and insights, the spiritual qualities and attitudes, and the skills and abilities for service treated in the courses of the Ruhi Institute remain vital to the efforts of Bahá'í communities. Therefore, these materials will continue to be a prominent feature of the educational endeavours of all training institutes during this new series of global Plans. We are aware that the Ruhi Institute will, during the Nine Year Plan, seek to complete the preparation of all the materials it has outlined for use in children's classes, junior youth groups, and study circles, and the revision of published editions as necessary in light of experience. However, beyond what it has already delineated, it is not expected to develop new materials to be used worldwide.

In our message dated 30 December 2021 to the Conference of the Continental Boards of Counsellors, we highlighted how pleased we have been to observe the rich body of knowledge and insights which the friends, labouring in diverse social and cultural contexts, are generating about aspects of the community-building process. The friends are also becoming increasingly adept at identifying needs related to growth that are emerging naturally from efforts at the grassroots. These developments have implications for the systems for preparing and refining educational materials. We have thus concluded that it would now be propitious for more attention to be paid to extending the capacity to prepare educational materials, particularly in relation to supplementary materials and branch courses.

When we addressed the question of materials for the education of children and junior youth in our message to you of 12 December 2011, we indicated that, beyond the materials that are the core of each of these programmes, teachers and animators would, often in consultation

with the institute coordinator at the cluster level, determine whether or not additional elements would be required to reinforce the educational process. The impressive advances in many parts of the world with regard to offering spiritual education to large numbers of children and junior youth have certainly involved a growing capacity of teachers and animators to wisely supplement the study of the lessons and texts with appropriate elements on the basis of their specific circumstances. Notable in this respect are elements related to artistic activity and service projects. Nonetheless, when the need to supplement the study of a particular topic has been felt across a country or region, some institutes have themselves developed or adopted additional materials and have arranged for them to be disseminated more extensively. These supplementary items have, for the most part, been simple elements, such as songs or stories. A similar experience is unfolding in relation to the main sequence of courses, although the additional materials that some institutes have introduced in this connection, which include compilations from the Bahá'í writings on specific topics and case studies of relevant experience, tend to be of a more complex nature.

The flourishing of a vibrant process of spiritual education in growing numbers of clusters will require of institutes a well-developed ability to oversee the appropriate introduction of supplementary elements. In this, institutes must be as much concerned with reinforcing the educational process as with maintaining its integrity. They will thus need to bear in mind the various cautions we set out in our 12 December 2011 message. They must, of course, also guard against overwhelming the friends with diverse additional elements that, by their sheer volume, might inadvertently detract from the effective delivery of the principal materials.

Concerning branch courses, how they are to emerge must be understood in the context of the dynamics in countries and regions where the community-building process is advancing with intensity. As many more friends dedicate themselves to promoting the various activities to which the study of institute courses gives rise, distinct areas of learning associated with each of these activities steadily take shape in the life of a population. Some of these areas of learning, such as those concerned with collective worship, deepening, and teaching, are supported by Area Teaching Committees, while others related to the spiritual education of children, junior youth, and youth and adults are fostered by the training institutes. Additional areas of learning supported by other agencies also gradually come into place as more and more people study the higher courses of the institute's sequence. As the endeavours in each of these areas are sustained by growing numbers of friends, fresh insights are generated that are distinctive in that they arise from systematic effort undertaken in a particular social and cultural setting. There is an increasing understanding of what other concepts, approaches, abilities, and attitudes are essential to advancing an aspect of the community-building process. These become objects of conversation in periodic gatherings held to consult and reflect on the experience being gained. Aside from the initiatives individuals or institutions and agencies may take to respond to these needs, the institute might decide to promote the use of a supplementary material as described above. Over time, what is learned is captured by the institutions and agencies of the Faith in various documents, narrative accounts, and case studies which, in their totality, constitute a record of unfolding experience. When a sizeable body of knowledge accumulates, it becomes possible to further systematize it by developing a branch course.

We have in the past likened the main sequence to the trunk of a tree that supports other courses branching from it, each branch addressing some specific area of action. The preparation of such branch courses would necessarily occur over time through a pattern marked by action and reflection and in which conceptualization and activity in the field go hand in

hand. For training institutes that take on this task, there are several requisites. They will need to be able to understand profoundly the content of the institute's main sequence and the pedagogical principles involved, analyse clearly the experience arising at the grassroots as activities advance, collaborate with teams of friends dedicated to the progress of specific aspects of the community-building process, operate in a learning mode, and draw into their work individuals with abilities needed for preparing materials. Once in place, the branch course would help the friends promoting the related activity to further strengthen their capacity, and it would contribute to extending the associated process of learning in the life of the population. The course would also serve as a repository of the accruing knowledge and as a means for its propagation.

Developing materials of this nature is a complex exercise, and it is of course not a goal that every training institute develop its own branch courses. Training institutes, in consultation with the National Spiritual Assembly and the Counsellors, will determine when it is timely to develop or adopt such additional educational materials. Many institutes will simply select branch courses appropriate to their needs from those of proven effectiveness created by other institutes. Beyond branch courses, it is anticipated that institutes will in the future prepare or adopt other types of courses, which may be integrated in some way into the main sequence or be offered separately. This will, naturally, require the acquisition of even greater capacity by the institutes. However, notwithstanding the far-reaching effects of their efforts, institutes are not expected to address all the educational needs of the Bahá'í community. Within divers populations, large-scale growth will lead to new educational endeavours to address other pressing demands.

We are confident that, as the friends labour in all regions to release the society-building power of the Faith, the years ahead will witness a significant further expansion of the capacity of training institutes to provide spiritual education to large numbers and to generate, apply, and disseminate knowledge. As part of its mandate to watch over the process of human resource development, we have asked the International Teaching Centre to follow closely the raising of capacity for preparing educational materials. It will establish mechanisms for supporting the institutes and for ensuring that what is learned is appropriately propagated.

We will beseech the Blessed Beauty in the Holy Shrines that the operations of training institutes, these vital agencies of the Faith, may ever receive His unfailing blessings and confirmations.

The Universal House of Justice

cc: International Teaching Centre
Boards of Counsellors
Counsellors
Bahá'í International
Development Organization

[A Persian translation of the message of the Universal House of Justice
dated 3 January 2022 to Auxiliary Board members throughout the world]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم خطاب به اعضای هیئت معاونت در سراسر جهان
(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

۳ ژانویه ۲۰۲۲

دوستان عزیز و محبوب،

امروز، روزی که با اشتیاق فراوان منتظر استقبال از همه شما در ارض اقدس و حضورتان در کنفرانس مشترک با هیئت‌های مشاورین قاره‌ای بودیم، مایلیم با نگارش این صفحات مراتب تأسف خود را از اینکه برگزاری این گردهمایی که مدت‌ها آرزویش را داشتیم به سبب شرایط کنونی جهان امکان‌پذیر نگشت، بیان داریم. اشواق قلبیه خود را که امیدوار بودیم حضوراً به شما ابراز داریم اکنون باید از راه دور ابلاغ گردد. اما بعد مسافت از شدت محبتی که نسبت به تک تک شما عزیزان داریم نمی‌کاهد.

یک‌صد سال پیش در چنین روزی الواح مبارکه و صایای حضرت عبدالبهاء برای اولین بار قرائت علنی گردید. مولای خون در آن سند نفیس تاریخی وظایف حضرات ایادی امرالله را تعیین فرمودند، نفوسی که برای کمک به آنان هیئت‌های معاونت ترویج و صیانت به وجود آمد. حضرت عبدالبهاء ایادی امرالله را مأمور فرمودند که به ”نشر نفعات الله و تربیت نفوس و تعلیم علوم و تحسین اخلاق عموم“ پردازند و تأکید فرمودند که باید مظهر ”تقدیس و تنزیه در جمیع شئون“ باشند به نحوی که ”از اطوار و احوال و کردار و گفتار باید تقوای الهی ظاهر و آشکار باشد“. زیارت این کلمات در این زمان یاد خدماتی را که هر یک از شما در همه عالم بهائی به آن مشغولید در ذهن این مشتاقان زنده می‌کند. جامعه بهائی در سراسر جهان براسستی مدیون تمامی مؤسسه مشاورین است که شامل نفوسی می‌شود که طی سال‌های گذشته به عنوان مشاورین قاره‌ای، اعضای هیئت معاونت، و مساعدين قائم به خدمت بوده‌اند. پیشرفت‌های شگفت‌انگیز دهه‌های اخیر که امروزه در جهان به چشم می‌خورد بدون چنین خدمات خالصانه‌ای از جانب این نفوس امکان‌پذیر نبود. کمکی حیاتی و ضروری در این پیشرفت‌ها همانا هدایات و تشویق‌های مؤسسه دارالتبلیغ بین‌المللی بوده است: مؤسسه‌ای بیدار و هوشیار، پرشور و با درایت، و کاملاً خستگی‌ناپذیر.

شما عزیزان تا به حال فرصت آشنایی با تمهیدات نقشه نه‌ساله را داشته‌اید و در مقتضیات آن تعمق و تأمل نموده‌اید. همانطور که مبرهن است، دامنه میادین خدمت مؤمنین در محدوده‌های جغرافیایی خود برای به ظهور رساندن هر چه بیشتر نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی گسترش یافته است. به همین منوال دامنه اموری که شما باید مجدداً به آن توجه نمایید نیز گسترش یافته است. مساعی شما جزء لاینفک پرورش قابلیت مشارکت در زمینه‌های مختلف مجهودات جامعه بهائی است و به همان میزان جزء لاینفک کمک به دوستان است تا قابلیت کسب شده را در عمل به منصفه ظهور برسانند. در پاسخگویی به این دو نیاز و به طور کلی برای انجام وظایف‌تان برای تعلیم و تربیت و تهذیب اخلاق، شما البته تا حد زیادی متکی بر کارایی فرایند مؤسسه آموزشی می‌باشید. مؤسسه آموزشی از آغاز تأسیس وسیله‌ای ضروری برای خدمات شما بوده و حمایت پراشتیاق شما برای توسعه مؤسسه نیز به همان اندازه ضرورت داشته است. بنا بر این مشاهده روح همکاری صمیمانه و چشمگیری که وجه امتیاز روابط شما با همه نفوسی است که مسئول هماهنگی مجهودات مؤسسه هستند، موجب مسرت عمیق این جمع است.

شرحی را که در پیام خود به مشاورین چند روز پیش ابلاغ نمودیم بدون شک مطالعه نموده‌اید که چگونه باید احباً را یاری نمایید تا برای هر یک از چالش‌های متعددی که در پیگیری نقشه با آن مواجه می‌شوند پاسخی مناسب بیابند. در این خصوص مطمئنیم واقفید که هر چقدر تأثیر پند و اندرزهای شما مفید باشد، تأثیر سرمشق بودن شما بیشتر است. توانایی قابل ملاحظه مؤسسه شما این است که مؤمنین را با سطوح مختلف نظم اداری مرتبط می‌سازد و روحیه همکاری را که موجب پیوند آن دو با یکدیگر می‌شود تحکیم می‌کند. یک وظیفه مهم و حیاتی شما این است که آگاهی نسبت به مقصد نظم اداری بهائی را افزایش دهید و به تأسیس و عملکرد صحیح محافل روحانی محلی جدید کمک نمایید. ارتباط دوستان را با نقشه‌ها و پروژه‌های مؤسسات بهائی در سطوح محلی، منطقه‌ای و ملی برقرار نگاه می‌دارید و نهایتاً پیوند بین احباً و بیت العدل اعظم را از طریق تشویق و راهنمایی آنان در مطالعه پیام‌های صادره تقویت می‌کنید. احباً برای درکی واضح از نقشه و نمونه‌ای از شجاعت در اجرای تمهیداتش به خصوص در نشر نفعات الله به شما ناظرند. آشنایی عمیق‌تان با واقعیت اوضاع در محدوده‌های جغرافیایی مختلف، توأم با درک کامل‌تان از الزامات پیشبرد امر الله، شما را در موقعیت مطلوبی قرار می‌دهد تا به مشاورات راجع به چگونگی به ظهور رساندن نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی در هر شرایطی کمکی اندیشمندانه، مبتکرانه، و به موقع ارائه دهید.

علاوه بر موارد فوق مایلیم تأکیدی بر نقش ویژه شما در تشویق جوانان بنماییم. بسیاری از جوانانی که اکنون به کسب پیروزی برای امر الهی موفقند، به مدد حمایت‌های مشتاقانه و خالصانه یک معاون و یا یک مساعد قیام نمودند، آموختند تا به قدرت تأییدات الهیه متکی باشند، و دلیرانه به میدان خدمت وارد شوند. مسئولیت‌های شما به مراتب وسیع‌تر است و شامل پیشبرد تعلیم و تربیت کودکان و نوجوانان، تعالی جوانان و تقویت الگوی حیات خانواده می‌باشد، الگویی که موجب ترقی نسل‌های متوالی از نفوس فداکار و مؤمنین وفادار به حضرت بهاء‌الله

خواهد شد، نفوسی که بهبود عالم انسانی را برپیشبرد منافع شخصی خود ترجیح می دهند. جوانانی که در سال پایانی نقشه نه ساله برای تضمین موفقیت نهایی آن قائم به خدمت خواهند بود اغلب کودکان جامعه هستند که امروز با عشق به جمال قدم و درک رسالت آن حضرت پرورش می یابند.

دوستان عزیز و محبوب، در لحظات دعا و نیایش تان به درگاه جمال اقدس ابھی مطمئن باشید که ادعیه قلبی این مشتاقان در اعتاب مقدسه علیا به نیابت از شما عزیزان همراه شما است. باشد که حرکت و سکون شما از هدایات نسایم مشیت الهی مدد گیرد و امید آنکه خداوند متعال موهبت ابدی آن خدمت به آستان مقدس را که بر طبق اراده غالبه او است به شما عنایت فرماید.

[امضا: بیت العدل اعظم]

[A Persian translation of the message of the Universal House of Justice
dated 4 January 2022 to the Bahá'ís of the world]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم خطاب به بهائیان جهان

(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

۴ ژانویه ۲۰۲۲

ستاینندگان اسم اعظم در سراسر عالم ملاحظه فرمایند

دوستان عزیز و محبوب،

در این لحظات در معیت مشاورین قاره‌ای هستیم که اکثرشان در ارض اقدس حاضرند و معدودی که موفق به حضور نشدند از راه دور به ما پیوسته‌اند و ششمین و آخرین روز کنفرانس‌شان که متمرکز بر نقشه‌ نه‌ساله آینده است در شرف اتمام می‌باشد. آنچه می‌توان در باره روح این کنفرانس که در شرکت‌کنندگان قابل رؤیت است با شما در میان گذاشت بسیار زیاد است. مشحون از تجارب، مشاورین به رأی العین شاهد افزایش قابلیت در عالم بهائی بوده‌اند و مطمئن از توفیقات بیشتری که شما عزیزان می‌توانید کسب نمایید. این جمع نمی‌توانست آرزوی بینشی دقیق‌تر و بصیرتی روشن‌تر در باره الزامات نقشه بعدی از آنچه در مشاورات این نفوس مخلص و فداکار ملاحظه شد داشته باشد. اما این البته آغاز کار است. مشاورین محترم در مراجعت به کشورهای خود در پنج قاره عالم آنچه را فراگرفته‌اند برای شما و کسانی که با شما قائم به خدمتند به ارمغان خواهند آورد. در حالی که برای این مشروع همگانی عظیم آماده می‌شوید، مشاورین و معاونین‌شان در کنار شما خواهند بود — به خصوص هنگام مشارکت‌تان در موج کنفرانس‌هایی که به زودی در سراسر کره ارض منعقد خواهد گشت، کنفرانس‌هایی که در آن، دعوت عمومی حضرت بهاء‌الله جمع خیرخواهان عالم انسانی را برای تلاش در راه بهبود و اصلاح عالم تحرک خواهد بخشید.

تقارن شرایط و اوضاع در جهان و در درون امر مبارک این برهه از زمان را برهه‌ای بسیار پراهمیت نموده است. چالش‌های جهانی که اکنون بشریت با آن روبه روست آزمونی شدید است برای آمادگی نوع انسان جهت کنار گذاشتن منافع شخصی کوتاه‌مدت و قبول این واقعیت روشن روحانی و اخلاقی که نوع بشر یک خانواده واحد و به هم پیوسته است و یک وطن پرارزش و مشترک را دارا است. هم‌زمان، پیروان حضرت بهاء‌الله بار دیگر مشغول بررسی امکانات و فرصت‌های موجود برای به ظهور رساندن نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی هستند. این نقشه

آزمونی است برای صبر و استقامت، عزم و اراده، و شدت محبتشان نسبت به کسانی که در کنارشان زندگی می‌کنند. آنان در همه جا به پرورش جوامعی کمک خواهند نمود که هدف مشترک دارند و به نیروی اتحاد برای درمان آلام بشر و تعالی او واقفند. باشد که در این جوامع هر نفسی مأمن و پناهی جوید و در مجهودات فراوان دوستان برای عبادت و نیایش، برای تعلیم و تربیت، برای تقلیب اجتماعی، و برای توسعه جوامع، هر نفسی فضایی برای رشد و خدمت بیابد. این مشتاقان از زیارت وعده حضرت عبدالبهاء در اهتزازیم که می‌فرمایند: ”صغیران بزرگوار شوند و بینوایان بانوا گردند اطفال ابناء ملکوت شوند و گمشدگان بوطن الهی پی‌برند“.

زمانی که حضرت بهاء الله بشارت مبارکه خود را نازل فرمودند، تعداد مؤمنین مخلصی که بتوانند پیام حضرتش را به بشریت برسانند محدود بود. الحمد لله امروز اخلاص دوستان به همان درجه ولی تعدادشان در اوج است. امید چنانکه قلوبشان به قوت کلام الهی ثابت و راسخ گردد و در هر موقعیت و در هر محیطی به انوار ملکوتی بدرخشند. این است ادعیه‌ای که بر زبان خواهیم آورد و آرزویی که در سینه خواهیم داشت هنگامی که امروز برای دعا به نیابت از شما در معیت مشاورین به روضه مبارکه وارد می‌شویم.

[امضا: بیت العدل اعظم]

[A Persian translation of the Riqvân message 2022 of the Universal House of Justice
to the Bahá'ís of the world]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم خطاب به بهائیان جهان

رضوان ۲۰۲۲ میلادی (۱۷۹ بدیع)

(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

ستاینندگان اسم اعظم در سراسر عالم ملاحظه فرمایند

دوستان عزیز و محبوب،

سالی مشحون از تدارک و تأمل و همچنین کوشش مجدّانه به پایان رسیده است، سالی که وجه امتیازش تلاش احبّاً در سراسر جهان برای گرمی داشت صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاء از جمله اعزام نمایندگانی جهت شرکت در مراسمی ویژه برای بزرگداشت آن حضرت در ارض اقدس بود. بر اثر این تلاش‌ها حیات حضرت عبدالبهاء الهام‌بخش نه تنها بهائیان بلکه نفوس بی‌شمار دیگری گردید. دل‌سوزی هیکل اطهر برای هریک از اعضای خانواده بشری، سعی ایشان در امر تبلیغ، ترویج مجهودات برای تعلیم و تربیت و رفاه اجتماعی، اعانت شایان هیکل مبارک به گفتمان‌ها هم در شرق و هم در غرب، تشویق صمیمانه آن حضرت در اجرای مشروعات بنای مشارق ادکار، شکل دادن و هدایت نمونه‌های اولیه نظم اداری بهائی، پرورش جنبه‌های مختلف حیات جامعه — همه این جوانب مکمل در حیات مبارک‌شان نمایان‌گر تعهد مستمر و کامل آن وجود نازنین به خدمت به آستان الهی و عالم انسانی بود. فراتر از یک مرجع رفیع الشان اخلاقی و منشأ عظیم القدر بینش‌های روحانی، حضرت عبدالبهاء واسطه منزّهی بودند برای بسط قوای روحانی منبعث از ظهور حضرت بهاء‌الله در عالم بشری. برای درک نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی کافی است که به توفیقات حضرت عبدالبهاء در دوران قیادت آن حضرت و اثرات تقلیب‌کننده هدایاتی بنگریم که مستمراً از کلک اطهرشان جاری بود. سرچشمه بسیاری از پیشرفت‌های شگفت‌انگیز جامعه بهائی کنونی که در پیام رضوان گذشته بررسی شد را می‌توان در اقدامات، تصمیمات، و هدایات حضرت عبدالبهاء یافت.

پس چقدر بجا و شایسته است که تجلیل جمعی جامعه بهائی از مثل اعلایش مقدمه‌ای برای شروع مشروع عمده‌ای باشد که تمرکزش ظهور و بروز بیش از پیش نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی است. حوزه‌های عمل نقشه نه‌ساله و سلسله نقشه‌های کنونی متوجه تحقق این هدف کلی می‌باشند. این هدف همچنین مقصد بیش از ۱۰,۰۰۰ کنفرانسی است که در سراسر کره ارض به مناسبت آغاز این مشروع عظیم روحانی در حال برگزاری

است. این کنفرانس‌ها که انتظار می‌رود پذیرای تعداد بی‌سابقه‌ای از شرکت‌کنندگان باشند، نه تنها پیروان حضرت بهاء‌الله بلکه بسیاری دیگر از خیرخواهان عالم انسانی را که همچون بهائیان مشتاق ترویج وحدت و ساختن دنیایی بهترند گرد هم می‌آورد. روح منبعث از همایش‌هایی که تا کنون برگزار شده عزمی راسخ و حسی قوی و هدفمند را منعکس می‌کند، همایش‌هایی که شرکت‌کنندگان در اثر مشورت‌های پویایی که در آن سهیم بوده‌اند و نیز با بینش جمعی‌ای که از این رویدادهای فرح‌انگیز حاصل شده به جوش و خروش آمده‌اند. این جمع مشتاقانه منتظر آنچه ماه‌ها و سال‌های آینده به ارمغان خواهد آورد می‌باشد.

بعد از پیام ۳۰ دسامبر ۲۰۲۱ این هیئت خطاب به کنفرانس مشاورین، محافل روحانی ملی و شوراهای منطقه‌ای بهائی مجدّدانه مشغول ارزیابی امکانات سرعت بخشیدن به فرایند رشد در محدوده‌های جغرافیایی تحت اشراف‌شان در طول نقشه نه‌ساله بوده‌اند. چنین به نظر می‌رسد که برای برآورد و سنجش پیشرفت‌ها در طول زمان مفیدتر خواهد بود که بسط نقشه در دو مرحله، یکی چهارساله و دیگری پنج‌ساله منظور گردد، لذا از محافل ملی خواسته شد که پیشرفت‌های مورد انتظار در جوامع خود را تا رضوان ۲۰۲۶ و سپس تا رضوان ۲۰۳۱ در نظر گیرند. این ارزیابی، بررسی مجدّد مرزهای محدوده‌های جغرافیایی را نیز در برداشت و نتیجه تعدیلات حاصله آن است که تعداد کل محدوده‌های جغرافیایی در جهان به میزان یک چهارم افزایش یافته و اکنون به بیش از ۲۲,۰۰۰ بالغ گشته است. بر اساس پیش‌بینی‌های دریافت شده تخمین زده می‌شود که تا پایان نقشه جدید، حدود ۱۴,۰۰۰ محدوده جغرافیایی دارای یک برنامه رشد با میزانی از پیشرفت باشند. طرح‌ریزی برای این مبنا است که از این رقم در طی همین مدت تعداد محدوده‌های جغرافیایی که برنامه رشد در آن بتواند فشرده محسوب شود به ۱۱,۰۰۰ بالغ گردد و انتظار می‌رود که از میان این محدوده‌های جغرافیایی تعدادی که تا سال ۲۰۳۱ نماد سوم را گذرانده باشند به بیش از ۵,۰۰۰ افزایش یابد. حصول چنین پیشرفت‌هایی بدون تردید مستلزم تلاشی عظیم در تمام طول مدت نقشه خواهد بود. با این حال، این چشم‌اندازها را شایسته جهدی وافر می‌دانیم زیرا اگرچه رسیدن به آنها امری ثقیل است ولی بر مبنای برآوردی واقع‌بینانه تنظیم گشته‌اند.

این واقعیت‌گویای بسیاری نکات است. اگر مؤسّسات و نهادهای اداری به نحو قابل ملاحظه‌ای تکامل نیافته بودند در نظر گرفتن چنین اهدافی نمی‌توانست واقع‌بینانه باشد چرا که با قابلیت‌های چشمگیری که کسب کرده‌اند می‌توانند امور جامعه‌ای را اداره نمایند که فعالیت‌هایش به سرعت افزایش یافته و تعداد فزاینده‌ای از نفوس هم‌افق را در بر گرفته است. کوشش برای دستیابی به چنین رشدی ممکن نبود اگر رغبت و شوق به یادگیری یعنی عمل، تأمل، کسب بینش، و فراگیری بینش‌های حاصل در سایر نقاط، در تمام سطوح پرورش نیافته و به سطح مردمی جامعه گسترش داده نشده بود. تلاش برای وصول به چنین برآوردهایی نیز به سختی امکان‌پذیر می‌بود اگر رویکردی سیستماتیک در امر تبلیغ و در توسعه منابع انسانی به نحو فزاینده‌ای در عالم بهائی به منصه ظهور نرسیده بود. همه این تحولات، آگاهی جامعه بهائی را در باره هویت و مقصد و هدفش افزون نموده است. عزم راسخ به برون‌گرایی در فرایند جامعه‌سازی که از قبل در بسیاری از نقاط جنبه‌ای تثبیت شده در فرهنگ جامعه

گشته بود اینک در تعداد فزاینده‌ای از جوامع به صورت یک حسّ مسئولیت واقعی برای پیشرفت روحانی و مادی گروه‌های به مراتب بزرگ‌تری در اجتماع، فراتر از عضویت جامعه بهائی، شکوفا گردیده است. مساعی دوستان در جامعه‌سازی، در اشتغال به اقدام اجتماعی، و در مشارکت در گفت‌وگوهای رایج در اجتماع، تماماً در یک مشروع جهانی با هم منسجم شده، در یک چارچوب عمل مشترک با هم مرتبط گردیده، و متمرکز بر این هدف است که نوع بشر را یاری دهد تا امورش را بر پایه اصول روحانی برقرار نماید. اهمیت پیشرفت‌های توصیف شده را که صد سال پس از آغاز نظم اداری بهائی به این مرحله رسیده نمی‌توان نادیده گرفت. این مشتاقان، در افزایش فوق‌العاده قابلیت که در طول دو دهه گذشته حاصل شد و این امکان را به وجود آورد تا عالم بهائی مجهودات خود را با دید ظهور و بروز بخشیدن به نیروی اجتماع‌سازی امر مبارک بنگرد، شواهد قاطع ورود امر الهی را به ششمین عهد عصر تکوین مشاهده می‌نماییم. در پیام رضوان سال گذشته اعلان نمودیم که پدیده گسترده شرکت تعداد کثیری در فعالیت‌های بهائی، تنویر قلوب‌شان به نور ایمان، و اکتساب مهارت‌ها و توانایی‌ها برای خدمت به جوامع‌شان، نشانه آغاز سومین عهد نقشه ملکوتی حضرت عبدالبهاء بود. بنا بر این، نقشه یک‌ساله که در آن زمان آغاز و حال به پایان رسیده است، نمایان‌گر مجموعه‌ای از پیشرفت‌های تاریخی توسط جمع مؤمنین باوفایش گشت. اینک در آستانه مأموریتی جدید و عظیم، جمع متحد پیروان جمال مبارک آماده است تا امکانات وسیع موجود را غنیمت شمرده در تحققش بکوشد.

از جمله ویژگی‌های برجسته عهدی که حال خاتمه می‌یابد بنای آخرین مشرق‌الاذکار قاره‌ای و شروع پروژه‌هایی برای تأسیس این معابد در سطوح ملی و محلی بود. پیروان جمال قدم در سراسر عالم معانی زیادی در باره مفهوم مشرق‌الاذکار و تلفیق عبادت و خدمت که این بنیان رفیع مظهر آن است، آموخته‌اند. در طول ششمین عهد عصر تکوین تجربه بیشتری در باره مسیری از توسعه جامعه که حیات روحانی در آن شکوفا گردیده و الهام‌بخش خدمت است، و نهایتاً به ایجاد مشرق‌الاذکار منتهی می‌گردد کسب خواهد شد. مشورت با تعدادی از محافل روحانی ملی آغاز شده و با ادامه این مشورت‌ها نقاطی را که در آنجا مشرق‌الاذکار در سال‌های آینده بنا خواهد شد گاه به گاه اعلان خواهیم نمود.

سرور و شرف این جمع از مشاهده پیشرفت‌های جامعه اسم اعظم که مستمراً در حال ازدیاد است مقرون با اندوه عمیق‌مان از مشاهده تداوم اوضاع و منازعات در دنیا است که موجد عذاب و مصیبت گردیده، به خصوص که شاهد بازگشت نیروهای مخربی هستیم که باعث اختلال نظم امور بین‌المللی و ایجاد رعب و وحشت بین مردمان گشته است. به خوبی واقف و مطمئن هستیم که همانطور که جوامع بهائی در شرایط مختلف به کرات نشان داده‌اند، پیروان حضرت بهاء‌الله هر چقدر هم موقعیت خودشان سخت و دشوار باشد به ارائه کمک و امداد به اطرافیان‌شان متعهدند. اما افسوس که تا زمانی که نوع بشر جمعاً برای برقراری امور خود بر اساس عدالت و راست‌گویی اقدام ننماید مقدر چنان است که با بحران‌های پی در پی روبه‌رو گردد. از درگاه الهی سائلیم که اگر جنگ اخیر در اروپا قرار است درسی به آیندگان دهد، یادآور آن مسیری باشد که جهان باید برای رسیدن به صلحی

پایدار در پیش گیرد. اصولی را که حضرت بهاءالله در دوران حیات مبارک خطاب به سلاطین و رؤسای جمهور نازل فرمودند و مسئولیت‌های خطیری را که آن حضرت، امرای گذشته و امروز را به اجرای آن موظف نمودند، شاید امروز حتی حائز اهمیت و ضرورتی به مراتب بیشتر از زمانی باشد که نخستین بار از قلم اعلیٰ عزّ نزل یافت. پیشرفت محتوم نقشه کبیر الهی امتحانات و تلاطمات را در بردارد ولی نهایتاً نوع بشر را به سوی عدالت و صلح و اتحاد سوق خواهد داد. در این بستر است که اجرای نقشه صغیر الهی که احباً عموماً به آن مشغولند تحقق می‌یابد. شرایط مختل و نابسامان اجتماع کنونی فوریت نیاز به ظهور و بروز نیروی اجتماع‌سازی امر الهی را بیش از پیش روشن و آشکار می‌سازد. در حال حاضر ابتلای عالم به تشنج و آشوب ادامه دارد، بنا بر این شما به درستی می‌دانید که چرا ادعیه این جمع به درگاه جمال کبریا برای نجات همه جهانیان از سرگردانی و مصائب تلخ و ناگوار با دعای صمیمانه و خالصانه ما برای موفقیت خدمات بسیار ضروری شما عزیزان به امر حضرت بهاءالله، امیر صلح، توأم است.

در هر محدوده جغرافیایی که فعالیت‌های نقشه سرعت می‌گیرد، توسعه جوامعی را با خصایل والایی که در پیام ۳۰ دسامبر ۲۰۲۱ توصیف نمودیم مشاهده می‌نماییم. در حالی که اجتماعات بشری دچار تنش‌های گوناگونی است پیروان جمال مبارک باید بیش از پیش به استقامت و خردگرایی، به روش و سلوک و تمسک به اصول بهائی، و به شفقت، انقطاع، و صبر و شکیبایی که از خود در راه حصول به اتحاد و یگانگی نشان می‌دهند مشخص و ممتاز باشند. خصایص برازنده و نگرش‌هایی که احبای الهی در حین بروز مشکلات شدید از خود نشان داده‌اند بارها موجب شده است که مردم برای کسب توضیح و نظر و کمک، به بهائیان روی آورند به خصوص زمانی که حیات اجتماع با مخاطرات و ناآرامی‌های پیش‌بینی نشده مختل گشته است. با در میان گذاشتن این ملاحظات با شما عزیزان، آگاهیم که جامعه بهائی نیز اثرات نیروهای مخرب را که در عالم فعال است تجربه می‌کند. علاوه بر این واقفیم که هر چقدر مجهودات دوستان در ترویج کلام الهی افزایش یابد نیروهای بازدارنده که دیر یا زود از جهات مختلف با آن مواجه خواهند شد نیز قوت بیشتری خواهد یافت. پس دوستان باید فکر و روح خود را در مقابل امتحاناتی که مطمئناً پیش خواهد آمد تقویت نمایند تا مبدا این امتحانات موجب اختلال در یک پارچگی مجهودات‌شان گردد. البته پیروان حضرت بهاءالله به خوبی آگاهند که سفینه امر الهی هر طوفانی را که پیش آید مقاومت نماید و در مراحل متوالی سفرش ناملازمات و تلاطمات بسیاری را پشت سر گذاشته و اکنون عازم حرکت به سوی افقی جدید است. بادبان‌ش را اریاح تأییدات الهیه همچنان افراشته می‌دارد و آن را به سوی مقصدش به پیش می‌برد. ستاره قطبی این سفینه مقدّس، عهد و میثاق حضرت بهاءالله است که آن را در مسیر محقق و مطمئن خود راهنماست. امید آنکه همه راکبانش مشمول عنایات جنود آسمانی گردند.

[امضا: بیت العدل اعظم]

Unfoldment of the Bahá'í Faith

